

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 45 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 0651-74000 ΦΑΞ: 0651-79286

ΕΤΟΣ Κ'

ΑΡ. ΦΥΛ.

229

ΜΑΪΟΣ 1997

Η ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ: Μια πρόκληση για το αύριο

Τη Δευτέρα 5 Μαΐου το απόγευμα έγινε στους Κήπους (έδρα του Σ.Π.), η προγραμματισμένη ημερίδα για συζήτηση και την υποβολή των τελικών προτάσεων των ενδιαφερομένων Κοινοτήτων, σχετικά με το πρόβλημα των Συνενώσεων σε Δήμους, σύμφωνα με το Πρόγραμμα «Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

Την εισήγηση και ενημέρωση, ακούοντας λεπτομερειακή, έκανε το μέλος της Επιτροπής της ΤΕΔΚ και πρόεδρος της Κοινότητας Καλπακίου κ. Κων. Καψάλης. Η προσέλευση μαζική από εκπροσώπους των Κοινοτήτων της περιοχής του Σ.Π. και φορέων του Ζαγοριού, απόδειξη του μεγάλου ενδιαφέροντος με το οποίο αντιμετωπίζεται το πρόβλημα των συνενώσεων. Και δικαιολογημένα, γιατί πρόκειται για μια θεσμική Διοικητική αλλαγή που θα σημαδέψει την τύχη και την πορεία της περιοχής μας στον αιώνα που έρχεται.

Μετά το τέλος της ημερίδας, όμως το αίσθημα που κυριαρχούσε στους όλους μας, ήταν εκείνο της αβεβαιότητας και της αμφιβολίας, αν κατά πόσο ένα τόσο σοβαρό ζήτημα για την προοπτική των χωρών μας, αντιμετωπίζεται με τη μέγιστη υπευθυνότητα.

Μέσα από την πολύωρη και ζωηρή συζήτηση, αναδείχτηκαν (κυρίως) για μια ακόμη φορά πολλά από τα εγγενή μας ελαττώματα, τις προκαταλήψεις και τις αντιλήψεις μας. Δυστυχώς πάλι είναι σ' ένα καυτό για την περιοχή μας χωριά μας πρόβλημα, δεν καταφέραμε ν' απαλλαγούμε από τον άκρατο και άκριτο τοπικισμό, που σε πολλές περιπτώσεις αποτρέπει ή καλύπτει προσωπικές επιδιώξεις, αλλά και κομματικές επιρροές και ντιρεκτίβες. Ό,τι χειρότερο, δηλαδή, για να μη μπορέσει να κάνει καθαρά το πρόβλημα κι έτσι να το αντιμετωπίσει.

Ετσι π.χ. ακούστηκαν απόψεις που προτάσεις όπως: «Δεν θέλουμε συνένωση με κανέναν...», αγνώστους, το Πρόγραμμα «Ι. Καποδιστρίου», αλλά στο κάτω-κάτω της ουσίας και το δικαίωμα της Πολιτείας να νομοθετεί σχετικά με κάτι που πιστεύει πως αυτό προάγει την οικονομική και κοινωνική ανέλιξη του τόπου.

Ακούστηκαν, ακόμη, προτάσεις για συνένωση με βάση κάποιες Γεωγραφικές Ενότητες (Γ.Ε.) κι όμως από τη συζήτηση βγήκε πως οι επιμέρους Κοινότητες αυτών των Γ.Ε. δεν είχαν συμφωνήσει μεταξύ τους. Και μια παρένθεση εδώ: Οι Γ.Ε., θεσμοθετήθηκαν το 1986 από την Πολιτεία, χωρίς να ρωτηθούν οι Κοινότητες. Δηλαδή ήταν κι αυτές υπο-

αλήθεια, όμως, από την όλη συζήτηση στην εν λόγω ημερίδα (αλλά και σ' άλλες παρόμοιες άλλων περιοχών και πανελλαδικά) μπορεί κανένας καλόπιστος άνθρωπος να πιστέψει, πως είναι δυνατόν ποτέ να προχωρήσουμε στις συνενώσεις εθελοντικά; Άλλα 20 χρόνια θα συζητάμε χωρίς αυτό ποτέ να γίνει. Αυτό καταμαρ-

αμφισβητήσει τ' αποτελέσματα της υποχρεωτικής εκείνης διαδικασίας;

Ας τα σκεφτούμε όλα αυτά πιο νηφάλια. Ειδικά εμείς οι Ζαγορίσιοι, μπροστά σ' αυτή την πρόκληση ή την ευκαιρία, θάπρεπε να είμαστε πολύ προσεκτικοί στις επιλογές μας, για να μη χτυπάμε και πάλι (κατόπιν εορτής) το κεφάλι μας, όπως π.χ. συνέβη με την άλλη μεγάλη και χαμένη ευκαιρία της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής (Ε.Κ.Π.).

Και τότε τα ίδια επιχειρήματα, οι ίδιες κραυγές, οι ίδιες προκαταλήψεις αλλά και οι κομματικές προελεύσεις, παρορμήσεις, η ίδια ανευθυνότητα στ' όνομα πάντα της ...σωτηρίας του Ζαγοριού, από τους ...φασιανούς και τις αρκούδες και δε συμμαζεύεται!! Τώρα, βέβαια, όλοι μας συνειδητοποιούμε τη ζημιά που, έστω κι άθελά μας, προκαλέσαμε στον τόπο μας.

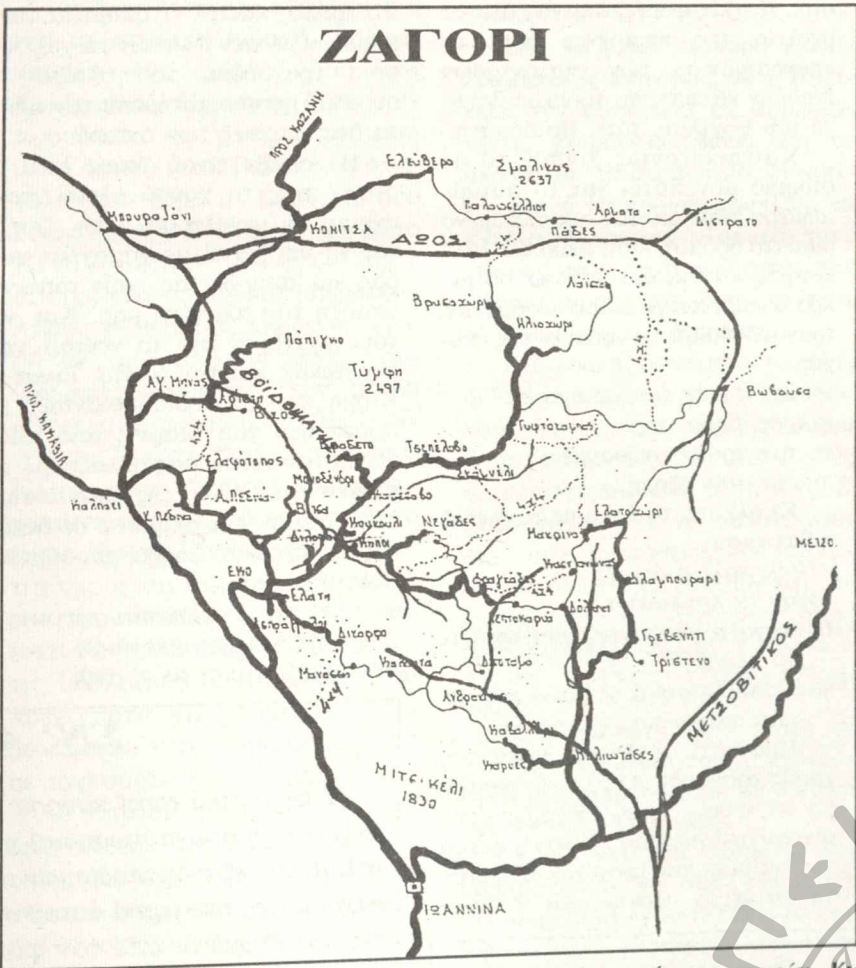
Τολμούμε να πούμε, πως αλλιώς θα ήταν η μορφή του Ζαγοριού σήμερα, αν από τότε λειτουργούσε η Ε.Κ.Π. Μια επίσκεψη, τώρα, στο Κόζιακα (εκεί έγινε), θα μας γέμιζε θλίψη και ενοχές για την επιλογή μας εκείνη. Τουλάχιστον αν μην επαναλάβουμε και σήμερα το ίδιο λάθος, αν και πιστεύουμε πως τούτη τη φορά και να θελήσουμε, δεν θα μας αφήσουν να λαθέψουμε.

Αντί, λοιπόν, να μεμψιμοιρούμε, για το αν πρέπει να γίνουν ή όχι οι συνενώσεις, ας αρχίσουμε από τώρα να συζητάμε για το πως θα αξιοποιήσουμε την καινούρια θεσμική αλλαγή στην Αυτοδιοίκηση, μέσα σ' ένα κλίμα σύμπνοιας και συνεργασίας, μακριά από τοπικισμούς, προσωπικές επιδιώξεις και προπαγάνδα να μην αφήσουμε να εμφοιλοχωρήσουν στις εκλογές του επόμενου χρόνου οι κομματικές μας εντάξεις και επιλογές.

Αυτή είναι η φωνή αυτού του περιοδικού, που είναι και θα κρατηθεί πολέμιος του τοπικιστικού πνεύματος, των προσωπικών επιδιώξεων και των κομματικών επιρροών.

Ευχή μας η φωνή αυτή να ακουστεί από όλους τους Ζαγορίσιους.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

χρεωτικές, χωροταξικά, συνενώσεις, χωρίς κανείς να αντιδράσει. Καμιά, όμως συνένωση δεν έγινε μέσα στη 10ετία που πέρασε. Κι αυτό μέρησε στις μετέπειτα αποφάσεις της Πολιτείας.

Το πιο σοβαροφανές επιχείρημα κατά των συνενώσεων (και με το απαραίτητο ...περιτύλιγμα των δημοκρατικών διαδικασιών) είναι αυτό που κατά κόρον ακούστηκε και που αντιτίθεται στον όρο «υποχρεωτικές συνενώσεις». Εδώ το χεράκι τους έβαλαν και τα διάφορα κόμματα για τους δικούς τους, βέβαια, λόγους.

Κι ακριβώς η βεβαιότητα αυτή ανάγκασε την Πολιτεία να υιοθετήσει τις υποχρεωτικές συνενώσεις. Ας πούμε κάποτε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

Πιο παλιά, το ίδιο πρόβλημα είχαμε με τους «υποχρεωτικούς αναδασμούς».

Ποιος δεν θυμάται 2-3 10ετίες πριν το ξεσκήκωμα π.χ. των κατοίκων του κάμπου Κλειδωνιάς Κονίτης, όταν κυνηγούσαν τις Επιτροπές με τα τσαπιά γιατί δεν συμφωνούσαν με τον αναγκαστικό αναδασμό; Ποιος σήμερα θα τολμούσε ν'

Χρονογράφημα

«Ω, ΓΛΥΚΥ ΜΟΥ ΕΑΡ»

μενο» παιγνίδι και ξέφρενο κυνηγιτό. Το γάργαρο νερό του ποταμού δροσίζε τα ξαναμμένα απ' το παιγνίδι πρόσωπα και η ομορφιά της γύρω φύσης και του πλατανιά του Βοΐδομάτη, κράχτες ασυναγώνι-

ανοιξιάρικα να σμίξει το χαμόγελό της μ' αυτό του ήλιου και των αστεριών. Είναι το πράσινο των φυλλωμάτων, το άρωμα του τριαντάφυλλου (μιλάμε για το κλασικό) και του αγιοκλήματος την αιθέρια πνοή,

στοι. Πολλές φορές, έσμιγαν όλα τα σχολεία της περιοχής, ώστε το «πανδαιμόνιο» των εκατοντάδων παιδιών κάλυπτε το τρομερό βουητό του ξέχειλου, τότε, Βοΐδομάτη.

Κατηφορίζοντας, λοιπόν, το «ιστορικό μονοπάτι» για το ποτάμι (σήμερα πάμε απ' τον ασφαλισμένο αμαξιτό δρόμο), έτσι, σκόρπιοι, άλλοι μπροστά κι άλλοι πίσω, σα μικρό κοπάδι παιγνιδιάρικων αρνιών, τραγουδούσαμε το «σουξέ» της εποχής:

«Ο μάϊος μας έφτασε-έφτασε εμπρός, βήμα ταχύ να τον προϊπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή...»

Κι άλλοτε, το άλλο με το ρυθμό εμβατήριου:

«Ήρθε πάλι η άνοιξη ήρθαν τα λουλούδια Πράσινα η γη φορεί / και ανθίζει το κλαρί,

και παντού χαράς χοροί / και χαράς τραγούδια...»

Πράγματι, η Άνοιξη είναι της χαράς τραγούδι. Αυτό το ξεφάντωμα της Φύσης είναι η έκφραση της αναγεννημένης ζωής. Είναι η φύτρα της γης μας, που μεστώνει κάτω απ' τη «χειμερία νάρκη», για ν' άρθει

τις τρίλιες και τα τιτιβίσματα των πουλιών με των παιδιών τα χαρούμενα τραγούδια, το γαλάζιο τ' ουρανού με τα σκιρτήματα των έρωτα στις καρδιές των όντων.

Η Άνοιξη είναι, όπως λέει τ' όνομά της, το χρυσό κλειδί που ανοίγει τη μεγάλη σάλα της ζωής, για να υποδεχτεί με χαμόγελα χαράς και αισιοδοξίας κάθε ταπεινή ύπαρξη του πλανήτη μας. Και να τους τρατάρει από το νέκταρ της ανανέωσης και του έρωτα. Είναι η Κίρκη που περνοδιαβαίνοντας, με πρόσκληση του Μάρτη, από κάθε γωνιά του τόπου μας αλλάζει με το μαγικό της ραβδί (της ανανέωσης) το «ντεκόρ» του χειμώνα σε δικό της πολύχρωμο, ζωηρό, χαρούμενο, ποιητικό.

«... Απ' την Άνοιξη, που εγύρισε, Ουρανός και γης ευφράνθη, Με το χόρτο και με τ' άνθη

ΣΝ' APPENTA

Η εκρηκτική αυτή κούρσα του τεχνοκρατικού ιμπεριαλισμού, καλύτερα η αποχαύνωση και η ακατάσχετη γαστρομαγία του ναλωτικού εξανδραποδισμού είναι το κοινοτάφιο της ευτυχίας. Παραχαράκτες του ιερού αυτού οικοσυστήματος, απαξιωμένοι, εξοστρακισμένοι από τον φυσικό μας διάκοσμο, εγκατεστημένοι και δυσποινικά μαζικοποιημένοι στα τοιμεντόφρακτα αυτά «απομοτηρία», έχουμε καταστεί νευρωτικοί ήδη κι ανεπιτηρημένοι δυστυχίες. Για να επιζηήσουμε δε, όμηροι όντας του παραχρηστικού αυτού οικολογικού αρμαγεδώνα, θα πρέπει κάποτε — αν βέβαια περάσει ο εξιλασμός της οργανωμένης φύσης — δεν υποστείλλουμε εσπευσμένα τα λάβαρα της τεχνολογικής μας υπεροψίας, να κυκλοφορούμε νύμφως μασκαρεμένοι με αντιασφυξιόγόνες μάσκες. Ειδικότερα, είναι δυνατόν να επιζηήσουμε σ' έναν αιθαλώδη και παραστατικό από τον αμοραλισμό της κερδοσκοπικής μας αυθάδειας πλανήτη, όπου εγκατασπαρμένοι όγκοι από βιομηχανικά και αστικά, ή πτωχευοειδή οικιστικά απόβλητα, γεμάτα εμπύημα και λείρα, να κλύζουν ήδη και υπονομεύουν τοξικά κάθε ζωτικό μας πόρο.

Φωκίων Ιωάν. Κωνσταντίνου

Παίζει ο Ζέφυρος τερπνόν...»

(Δ. Σολωμός)

Αισιοδοξία, λοιπόν, και αναπόληση η Άνοιξη. Ένας καινούργιος κύκλος της ανανεωμένης ζωής. Κρυφή ελπίδα προμονής για την ανασασμό από τη «χειμερία νάρκη» στη ζωή μας. Απαντοίχη αντίκρισμα του γαλάζιου τ' ουρανού και του ήλιου τη χροιά σε στιγμές συννεφιασμένες κι ήρεσ της καρδιάς μας.

Μ' αυτή την έννοια, η Άνοιξη έχει πολλές παραλλαγές και υποχρεωτική υποχρέωσή μας να κάμουμε γνωστές τις απόψεις μας, φιάς της και πρόσφεραν εμπειρία στο φλέγον, σήμερα, πρόβλημα των χωριών μας, όπως εί-

να αυτό των συνενώσεων. Υστερα από σοβαρό και επίμονο προβληματισμό κι αφού ακούσαμε και διαβάσαμε πολλές και διάφορες απόψεις των πατριωτών μας, αλλά κι αφού μελετήσαμε με πολύ προσοχή το Πρόγραμμα «ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΛΙΣΤΡΙΑΣ», ομόφωνα καταλήξαμε στα παρακάτω συμπεράσματα-προτάσεις, σε ότι αφορά τις συνενώσεις των Κοινοτήτων της περιοχής μας. Οι προτάσεις αυτές, βέβαια, έχουν

«... Χριστός Ανέστη! Όλα με γέρον, ζουν,

οι αχτίδες, οι αίες και τα μύρια που σκόρπισ' η Άνοιξη τριγύρω,

(Γ. Βασιλείου)

Μετά το θάνατο η Άνοιξη. Μετά τη «χειμερία νάρκη» η Άνοιξη. Μετά την απογοήτευση των ιδρυτικών και καταστατικών στήλων και σκολών, μακριά από στερείσεις τοπικισμούς και προσωπολατρικές επιδιώξεις, αγωνιόμαστε μόνο για την προκοπή και την ανέλιξη του τόπου μας, κρίσιμη σκόπιμη και επιβεβλημένο μια της Μεγ. Παρασκευής, απόψε της Μητέρας-Θεοτόκου, να αναφωνεί προς το νεκρό Υιό: «Ω, γλυκύ μου Έαρ, που έβλεπες το κάλλος».

Οι συνενώσεις των Κοινοτήτων

Ανοιχτή επιστολή της Ι.Α.Ε.Ζ.

και του Κ.Ε.Ζ. στα Κοιν. Συμβούλια του Ζαγορίου

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Οι υπογεγραμμένοι συλλογισμοί φορείς του Ζαγορίου, θεωρούμε υποχρέωσή μας να κάμουμε γνωστές τις απόψεις μας, πάνω στο φλέγον, σήμερα, πρόβλημα των χωριών μας, όπως εί-

να αυτό των συνενώσεων. Υστερα από σοβαρό και επίμονο προβληματισμό κι αφού ακούσαμε και διαβάσαμε πολλές και διάφορες απόψεις των πατριωτών μας, αλλά κι αφού μελετήσαμε με πολύ προσοχή το Πρόγραμμα «ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΛΙΣΤΡΙΑΣ», ομόφωνα καταλήξαμε στα παρακάτω συμπεράσματα-προτάσεις, σε ότι αφορά τις συνενώσεις των Κοινοτήτων της περιοχής μας. Οι προτάσεις αυτές, βέβαια, έχουν

«... Χριστός Ανέστη! Όλα με γέρον, ζουν,

οι αχτίδες, οι αίες και τα μύρια που σκόρπισ' η Άνοιξη τριγύρω,

(Γ. Βασιλείου)

Μετά το θάνατο η Άνοιξη. Μετά τη «χειμερία νάρκη» η Άνοιξη. Μετά την απογοήτευση των ιδρυτικών και καταστατικών στήλων και σκολών, μακριά από στερείσεις τοπικισμούς και προσωπολατρικές επιδιώξεις, αγωνιόμαστε μόνο για την προκοπή και την ανέλιξη του τόπου μας, κρίσιμη σκόπιμη και επιβεβλημένο μια της Μεγ. Παρασκευής, απόψε της Μητέρας-Θεοτόκου, να αναφωνεί προς το νεκρό Υιό: «Ω, γλυκύ μου Έαρ, που έβλεπες το κάλλος».

Η εκρηκτική αυτή κούρσα του τεχνοκρατικού ιμπεριαλισμού, καλύτερα η αποχαύνωση και η ακατάσχετη γαστρομαγία του ναλωτικού εξανδραποδισμού είναι το κοινοτάφιο της ευτυχίας. Παραχαράκτες του ιερού αυτού οικοσυστήματος, απαξιωμένοι, εξοστρακισμένοι από τον φυσικό μας διάκοσμο, εγκατεστημένοι και δυσποινικά μαζικοποιημένοι στα τοιμεντόφρακτα αυτά «απομοτηρία», έχουμε καταστεί νευρωτικοί ήδη κι ανεπιτηρημένοι δυστυχίες. Για να επιζηήσουμε δε, όμηροι όντας του παραχρηστικού αυτού οικολογικού αρμαγεδώνα, θα πρέπει κάποτε — αν βέβαια περάσει ο εξιλασμός της οργανωμένης φύσης — δεν υποστείλλουμε εσπευσμένα τα λάβαρα της τεχνολογικής μας υπεροψίας, να κυκλοφορούμε νύμφως μασκαρεμένοι με αντιασφυξιόγόνες μάσκες. Ειδικότερα, είναι δυνατόν να επιζηήσουμε σ' έναν αιθαλώδη και παραστατικό από τον αμοραλισμό της κερδοσκοπικής μας αυθάδειας πλανήτη, όπου εγκατασπαρμένοι όγκοι από βιομηχανικά και αστικά, ή πτωχευοειδή οικιστικά απόβλητα, γεμάτα εμπύημα και λείρα, να κλύζουν ήδη και υπονομεύουν τοξικά κάθε ζωτικό μας πόρο.

Φωκίων Ιωάν. Κωνσταντίνου

ΖΑΓΟΡΙ.

Αγαπητοί συμπατριώτες

Δεν πιστεύουμε, πως οι συνενώσεις αποτελούν πανάκεια και πως μ' αυτές θα λυθούν, ως δια μαγείας, όλα τα χρόνια και οξυμένα προβλήματα της περιοχής μας. Για ένα, μόνο, είμαστε βέβαιοι: πως οι συνενώσεις αυτές (που γίνονται πολύ αργά), δεν πρόκειται σε τίποτε να χειροτερέψουν μια κατάσταση, γνωστή σε όλους μας, που έφτασε στα όρια της, με κίνδυνο το παραπέρα μαράζωμα των χωριών μας. Το πόσο τα πράγματα θα γίνουν καλλίτερα και πιο ελπιδοφόρα, αυτό θα εξαρτηθεί από το πόσο σωστά και αποτελεσματικά θα στηριχθεί ο νέος αυτός θεσμός. Αυτό, δε σε μεγάλο βαθμό θα εξαρτηθεί και από τη δική μας συμβολή και σωστές παρεμβάσεις.

Και θα γίνει σίγουρα αποτελεσματικός ο θεσμός, αν η Πολιτεία τον εξοπλίζει με αρμοδιότητες, χρηματοδοτήσεις και το αναγκαίο επιστημονικό δυναμικό, ικανό να προγραμματίζει, να σχεδιάζει και να υλοποιεί τους πόρους και τις δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα, όπως γίνεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη.

Και εδώ προσφέρεται «πεδίο» δόξης λαμπρόν» για τους αυριανούς νεότευκτους Δήμους και για όσους θελήσουν μέσα από αυτούς να προσφέρουν στο τόπο τους. Σ' αυτό θα πρέπει να κατατείνουν όλες οι προσπάθειες και παρεμβάσεις όλων μας, ατόμων και φο-

ρέων. Με το αδιέξοδο γάτζωμα στο χτες, τις κλάψες και τους συναίσθηματισμούς, δεν πολεμάται η παρακμή. Τα χωριά μας, σαν ιστορικές οντότητες δεν πρόκειται ποτέ να χαθούν. Τα Τοπικά Συμβούλια, που προβλέπονται στο Πρόγραμμα, όχι μόνο θα αντικαταστήσουν τα σημερινά αδύναμα (για τους γνωστούς λόγους) Κοινοτικά, αλλά πιστεύουμε θα αναβαθμισθούν με τη προσέλκυση αναβαθμισμένων ανθρώπινου δυναμικού. Κι ακόμα, οι διάφοροι φορείς και Πολιτιστικοί Σύλλογοι, θα μπορέσουν μέσα στα καινούρια θεσμικά πλαίσια να δράσουν πιο αποτελεσματικά, προς όφελος των χωριών τους, απ' ότι σήμερα.

Το Ζαγόρι άλλωστε, όσο καμιά άλλη περιοχή, έχει μακρά παράδοση και πλούσια ιστορική εμπειρία μέσα από την Αυτόνομη Ομοσπονδία των περασμένων χρόνων, χάρις στην οποία ήρμασε και μεγαλούργησε.

Έτσι και σήμερα, πιστεύουμε πως πρέπει και έχει όλες τις δυνατότητες να εκμεταλλευτεί και να αξιοποιήσει σωστά τις καινούριες συγκυρίες. Ας ανα-σκανοπωθούν.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Τα Διοικητικά Συμβούλια
της «Ιστορικής και
Λαογραφικής Εταιρείας
Ζαγορίου (ΙΛΕΖ)
του «Κέντρου Ερευνών
Ζαγορίου» (ΚΕΖ)

Σημ.: Η επιστολή ατάθηκε στην Ημερίδα στους Κήπους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

1. Γνωστοποιούμε στους συνδρομητές, αναγνώστες του Περιοδικού και γενικά τους Ζαγορίσιους, ότι τα Γραφεία μας είναι ανοιχτά καθημερινά από τις 9.30 π.μ. μέχρι τις 13.30 μ.μ., εκτός Σαββάτου και Κυριακής.
2. Τα κείμενα, ειδήσεις και διάφορα κοινωνικά συμβάντα για δημοσίευση, να δίνονται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στη Συντακτική Επιτροπή (Σίνα 4) το τελευταίο 10ήμερο κάθε μήνα (20-30), ώστε έγκαιρα να καταχωρούνται στο τεύχος του επόμενου μήνα. Όσοι διαθέτουν συσκευή FAX, μπορούν να στέλνουν τα κείμενά τους με αυτό. Ο αριθμός του δικού μας FAX είναι: (0651) 79.286.
3. Τον λοιπό συνδρομητές, εισφορές και οποιοδήποτε έμβλημα, να αποστέλλονται ΑΠΡΟΣΩΠΑ στο Περιοδικό «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ μας», για την πιο εύκολη εισφορά τους και πάντα στην ίδια διεύθυνση: Σίνα 4 - Τ.Κ. 45 445 ΙΩΑΝΝΙΝΑ.
4. Παρακαλούνται οι συνδρομητές της ΒΠΣΑΣ, για δική τους διευκόλυνση και ειδικά οι ξενισμένοι κατά την περίοδο της παραθερισίας στο χωριό τους, να καταθέτουν τις συνδρομές τους στον συγχωριανό τους και ανταποκριτή μας εκεί κ. ΦΙΛΙΠΠΗ ΒΑΤΑΒΑΔΗ.
5. Τέλος, επαναλαμβάνουμε την παράκληση-σύσταση, οι νεκρολογίες να είναι όσο γίνεται περσοεκτικές και πληροφορούμε πως δεν θα δημοσιευτεί πλέον της μιας νεκρολογίας για το ίδιο πρόσωπο.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Το σημειώμά μου

Ανταμώνηκα μ' ανθρώπους και πουλιά στο δρόμο μου. Των πουλιών ξήλεψα μονάχα τα φτερά τους. Έβλεπα τους ανθρώπους να τρέχουν.

Την απορία μου γέροντας διαβάζει στο πρόσωπό μου.

— Να σωπάς καλύτερα. Ν' ακούς πολλά. Ν' αντέχεις. Μην το σκεφτείς τα μάτια σου να κλείσεις. Ας δοκιμαστείς. Με νεύμα, αν χρειαστεί, τη μια κουβέντα σου να πεις. Οι λύκοι κρύφτηκαν στα δάση. Οι άνθρωποι τώρα χαίρονται στην αντάρα.

Κακό είναι να μην υπάρχει το μυαλό και τα ποδάρια μας να τρέχουν. Χίλιες φορές χειρότερο, των δέχεν γνωστικών, που τα ποδάρια τους κλωτσάνε το κεφάλι...

Χρήστος Γ. Καρβούνης

Οι συνενώσεις των Κοινοτήτων

Από τότε που οι αρμόδιες κυβερνητικές αρχές στη χώρα μας έθεσαν το πρόβλημα της συνένωσης των κοινοτήτων και προανατολίζονται να καταλήξουν στην τελική απόφαση για τη λύση του, ακούστηκαν και διατυπώθηκαν διάφορες απόψεις και προτάσεις για τον τρόπο της αντιμετώπισής του στο Ζαγόρι και στις γειτονικές μ' αυτό περιοχές.

Το γεγονός ότι το θέμα παρουσιάζει ιδιαίτερα ενδιαφέρον μεταξύ αυτών που ασχολούνται με τα διοικητικά πράγματα, αλλά και στο κοινό γενικότερα, είναι ενθαρρυντικό στοιχείο, γιατί η θεώρησή του από διάφορες σκοπιές και η ανταλλαγή απόψεων αποτελεί χρήσιμη διεργασία για την πιο σωστή και συμφέρουσα λύση του.

Η ανάγκη της συνένωσης των κοινοτήτων είναι ήδη σήμερα αποδεκτή, εξαιτίας των συνθηκών που έχουν δημιουργηθεί στην ύπαιθρο με την αποψίλωση του πληθυσμού της. Αμφισβητήσεις και διαφορές απόψεων υπάρχουν στο πως πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή η συνένωση και ποια λύση πρέπει τελικά να προκριθεί στο Ζαγόρι, αλλά και στις άλλες περιοχές, που επικρατούν παρόμοιες συνθήκες.

Αυτό καθορίζεται ως ένα βαθμό από την ιδιαιτερότητα και τις ιδιορρυθμίες που χαρακτηρίζουν κάθε περιοχή και από το πως θεωρούνται και εκτιμούνται αυτές από τον καθένα, καθώς και από το γεγονός ότι οι θέσεις και οι απόψεις, που προτείνονται, επηρεάζονται από τις γνώσεις και τις αντιλήψεις που επικρατούν σε προσωπικό επίπεδο για το θέμα της αναζωογόνησης και ανάκαμψης των περιοχών, που πάσχουν από εγκατάλειψη και μαρασμό.

Ακόμα παράγοντες που επηρεάζουν τον τρόπο θεώρησης του προβλήματος της συνένωσης των κοινοτήτων είναι ο ψυχικός δεσμός, που υπάρχει στον καθένα με το χώρο, το στενό, το ιδιαίτερο περιβάλλον, στο οποίο έζησε και προφανώς τα

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΟΥΣΜΠΗ

συμφέροντα και οι προσωπικές φιλοδοξίες στο βαθμό που είναι δυνατόν να υπάρχουν. Ειδικά για την περιοχή μας μεταξύ των άλλων έχουν δημοσιευθεί στο περιοδικό: «το Ζαγόρι μας» εισηγήσεις και προτάσεις για τη συνένωση όλων των κοινοτήτων του Ζαγορίου σε ένα ή δυο Δήμους με κέντρα, όπως είναι φυσικό, απομακρυσμένα από τις πιο πολλές κοινότητες. Χωρίς να αμφισβητούμε ότι αυτοί οι σχεδιασμοί δεν στερούνται επιχειρημάτων και χωρίς να διεκδικούμε για τον εαυτό μας ειδικά την πιο σωστή τοποθέτηση στο θέμα, θεωρούμε ότι το προτεινόμενο αυτό σχήμα μειονεκτεί από πρακτικής πλευράς, γιατί κατά τη γνώμη μας η εφαρμογή του συναντάει αρκετά εμπόδια και πιθανώς δεν αποτελεί τη σωστή και συμφέρουσα λύση για την περιοχή μας.

Τα μειονεκτήματά του είναι ότι σε μια από πλευράς μορφολογίας του εδάφους κατατημένη περιοχή δεν είναι εύκολο τόσες πολλές κοινότητες να αποτελέσουν μια ενότητα και να συγκεντρωθούν γύρω από ένα διοικητικό κέντρο, προς το οποίο δεν θα είναι εύκολη η προσπέλαση των κατοίκων τους για την εξυπηρέτησή τους. Η προτεινόμενη δε άποψη να περιοδεύει κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις διάφορες κοινότητες κλιμάκιο υπαλλήλων του Δήμου, που θα δημιουργηθεί, δεν λύνει πλήρως το πρόβλημα. Εξάλλου δεν μπορεί να αγνοηθεί και ο ουσιασθηματικός δεσμός του καθενός προς το στενό τοπικό και γειτονικό περιβάλλον, με το οποίο έχει συνδέσει τη ζωή του.

Ακόμα η δημιουργία της αναγκαίας υποδομής στο διοικητικό κέντρο του Δήμου θα συναντήσει οπωσδήποτε πολλές δυσκολίες κυρίως ως προς την εξασφάλιση των οικονομικών πόρων, που θα απαιτηθούν, αλλά και την εφαρμογή και ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας σ' ένα σχετικά σύντομο χρόνο. Παράλληλα ο ένας ή οι δυο Δήμοι, που θα δημιουργηθούν σ' όλη την περιοχή και θα περιλαμβάνουν τόσες πολλές διάσπαρτες και απομακρυσμένες από το κέντρο κοινότητες, δεν θα έχουν τη δυνατότητα και την ευχέρεια να βοηθήσουν όλες αυτές στην προσπάθεια κάποιων αναπτυξιακής τους ώθησης και είναι πολύ

πιθανό ένα τέτοιο διοικητικό σχήμα να επιδράσει αρνητικά στην οποία προσπάθεια αναζωογόνησης των χωριών μας που ήδη βρίσκονται σε κατάσταση ερήμωσης.

Και επί πλέον το πολυμελές διοικητικό συμβούλιο του Δήμου, που θα συγκροτηθεί από τους προέδρους των κοινοτήτων και πιθανώς και τους προέδρους των πολιτιστικών συλλόγων θα είναι ετερόκλητο, αλλά κυρίως δυσκίνητο όργανο, που θα συναντάει σοβαρές δυσκολίες προκειμένου να συνέρχεται, να συσκέπτεται και να αποφασίζει. Η δική μας άποψη είναι η συνένωση των κοινοτήτων να γίνει σε μικρότερες ομάδες, ώστε η κάθε μια να περιλαμβάνει από πέντε ως οχτώ το πολύ κοινότητες, ανάλογα με την πληθυσμιακή τους κατάσταση, με τον τρόπο γειτνίασης και επικοινωνίας τους και με την εδαφική ιδιομορφία στην περιοχή. Η μορφολογική ενότητα του εδάφους μιας περιοχής είναι βασική προϋπόθεση της διοικητικής ενότητας των κοινοτήτων, που θα υπάρχουν μέσα σ' αυτή.

Όμως το κέντρο του ενδιαφέροντος στην υπόθεση αποτελεί η επιλογή του διοικητικού κέντρου, στο οποίο θα υπαχθούν οι γύρω οικισμοί. Αυτό πρέπει να είναι σε τέτοια θέση, ώστε να εξασφαλιστεί η πρόσβαση του χωρίς δυσκολίες από τους κατοίκους των κοινοτήτων και να παρουσιάζει κάποια τουλάχιστον ζωτικότητα σαν οικισμός. Αλλά η συνένωση των κοινοτήτων, οποιαδήποτε μορφή κι αν λάβει, δεν είναι δυνατόν να αποδώσει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, ιδίως στις προβληματικές περιοχές, αν δεν συνδυαστεί με μια ουσιαστική προσπάθεια ανάπτυξής τους.

Αυτή μπορεί να επιτευχθεί με την εφαρμογή ειδικών προγραμ-

μάτων και την παροχή γενικών και τομικών κινήτρων από μέρος της πολιτείας, ανάλογα βέβαια με τις τοπικές συνθήκες, ώστε να είναι δυνατή και ευεργής η οργάνωση και λειτουργία από τον ιδιωτικό τομέα διάφορων παραγωγικών μονάδων — γεωργοκτηνοτροφικών, δασικών εκμεταλλεύσεων, τουριστικών βιοτεχνικών. Εται και με την προσπάθεια των τοπικών παραγόντων να δημιουργηθούν με τον καιρό κατάλληλες συνθήκες στο χώρο των συνασπισμένων κοινοτήτων για την προσέλκυση και απασχόληση νέων ανθρώπων, αφού θα υπάρχουν οι δυνατότητες για εργασία και κατ'επαγγελματίες των απαιτήσεων της ζωής. Η συνένωση των κοινοτήτων όπως προαναφέραμε, επιβάλλεται να συμβαδίσει με την ανάπτυξη τους και αυτό αποτελεί πρόκληση για τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες, να όλους γενικά τους φορείς της περιφέρειας.

Ειδικότερα στις προβληματικές περιοχές, λόγω εγκατάλειψής τους από το ανθρώπινο δυναμικό πρέπει να λειτουργήσουν ειδικά προγράμματα, τα οποία θα βοηθήσουν ουσιαστικά στην αναζωογόνησή τους με τη ευκαιρία της καθιέρωσης των νέων διοικητικών σχημάτων στην περιφέρεια. Οπωσδήποτε, οι συνθήκες που επικρατούν σήμερα στα μεγάλα, πολυάνθρωπα κέντρα της χώρας μας έχουν να γίνει ιδιαίτερα κουραστική και προβληματική τη ζωή. Η συνένωση των κοινοτήτων παράλληλα με την ύπαρξη κινήτρων για την ανάπτυξη τους μπορεί να αποτελέσει το πρώτο βήμα, για να αποκτήσουν ζωή και ανάπτυξη παραμελημένες και προβληματικές περιοχές της περιφέρειας. Είναι όμως καιρός οι τοπικοί φορείς των κοινοτήτων να αναπτύξουν ένα διάλογο μεταξύ τους και με τους αρμόδιους παράγοντες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ώστε να γίνει μ' αυτό τρόπο η αναγκαία προετοιμασία των κοινοτήτων και η μορφή που θα λάβει αυτή στην κάθε περίπτωση.

Δρ. ΚΩΝ. ΤΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Διδάκτωρ Πανεπιστημίου
Αθηνών
28ης Οκτωβρίου 49
ΙΣΑΝΝΙΝΑ
Τηλ. Ιατρείου 29.077
Τηλ. Οικίας 29.177

ΚΟΡΙΝΑ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Χειρουργός
Οφθαλμίατρος
Φακοί επαφής
28ης Οκτωβρίου 31
Τ.Κ. 454 44 Ιωάννινα
Τηλ. Ιατρείου 35.738
Τηλ. Οικίας 25.081

DR. ΙΟΚΑΣΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ-ΒΑΡΘΟΛΩΜΑΟΥ
Δερματολόγος-Αφροδισιολόγος

Διδάκτωρ Ιατρικής
Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
Μιχαήλ Αγγέλου 14 -
Ιωάννινα
Α΄ όροφος,
κάτω από το ΠΙΚΠΑ
Τηλέφ. Ιατρείου: 31.122
Οικίας: 22.323

Οι συνενώσεις των Κοινοτήτων

ΖΑΓΟΡΙ - ΣΥΝΕΝΩΣΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΕΡΤΖΙΟΣ

α) Η Τ.Α. στην Ελλάδα

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά στην εποχή της αντιβασιλείας του Όθωνα. Στις 27 Δεκεμβρίου 1833 εκδόθηκε βασιλικό διάταγμα που προέβλεπε την ένωση περισσότερων χωριών για τη δημιουργία ενός Δήμου. Ο νόμος της Αντιβασιλείας αντικατέστησε τη Γερμανία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το 1863 η επιτροπή Αιτών πρότεινε τη συγκρότηση στο Νομό των δήμων συστήματος δημοτικής αποκέντρωσης έτσι ώστε να μην υπάρχουν ως Κοινότητες. Τελικά αυτό θεσμοθετήθηκε το 1884 και εφαρμόστηκε στις περιοχές που είχαν προσαρτηθεί στο τότε ελληνικό κράτος δηλ. τις «Νέες χώρες». Στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του Ελ. Βενιζέλου θεσπίστηκε ο Νόμος 21/1912 ο οποίος θεσμοθέτησε την κατάργηση των συνενώσεων και την υιοθέτηση του δυαδικού συστήματος οργάνωσης των πρωτοβάθμιων διοικητικών σχημάτων στην αγροτική (κοινότητα) ή σε αστικό οικισμό (δήμος). Την δεκαετία του '80 ψηφίστηκε ο ν. 1416/1984 για τους αναγκαίους συνδέσμούς και εισάγετε τη διαδικασία της «ασχεδιαστής συνένωσης». Από την εφαρμογή του Ν. 1416/84 που διακρίνονται σε δύο κατηγορίες α) των «ισόρροπων Συνενώσεων» δηλ. οι συνενώσεις κοινοτήτων που είχαν τον ίδιο βαθμό ανάπτυξης και β) των «μη ισόρροπων συνενώσεων» δηλ. οι συνενώσεις κοινοτήτων που είχαν έντονες ανισότητες. Το 1986 ψηφίστηκε ο ν. 1622/86 που εισήγαγε τη διαδικασία της συνένωσης και προέβλεπε τη διακοινοτική και διαδημοτική συνεργασία με τη σύσταση των δημοτικών περιοχών. Από το 1990 και μετά γίνεται επαναρρύθμιση των προγραμμάτων «Ι. Καποδίστριας».

β) Η Τ.Α. στο Ζαγόρι
Το Ζαγόρι το 19ο αιώνα λόγω των προνομίων που απολάμβανε ανέπτυξε λαϊκό δίκαιο με τη θέσπιση των Σιουρραϊκών νόμων (ή όρων ή διατάξεων) του 1828. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο Ζαγόρι κατοχυρώθηκε με τα άρθρα ΙΒ, ΙΓ των Σιουρραϊκών και το θέσπισμα περί αυτοδιοίκησης του 1832. Το σύστημα της Ζαγορίσιας Τ.Α. το 19ο αιώνα μοιάζει αρκετά με το σημερινό πρόγραμμα Ι. Καποδίστριας περί συνενώσεων. Τα Ζαγοριώρια διέθεταν μουχαροδημογεροντία και προεστό (αρετούς) που αντιστοιχούν με τα τοπικά συμβούλια και δημορχακό πάρεδρο του νομοσχεδίου περί συνενώσεων. Επίσης όλα τα χωριά (46) του Ζαγορίου συνενώθηκαν στη Ζαγορίσια Ομοσπονδία που διευθύνονταν από το «κοινό» των Ζαγορισίων και το Γενικό Προεστό που αντιστοιχούν με το Δημοτικό συμβούλιο και το Δήμαρχο του νομοσχεδίου περί συνενώσεων του προγράμματος Ι. Καποδίστριας. Η ομοσπονδία του Ζαγορίου αρχικά είχε έδρα το Καπέσοβο αλλά στη συνέχεια ασπάζτηκαν την ιδέα μιας λειτουργικής έδρας στα Γιάννινα. Το Δημορχακό μέγαρό τους ονομαζόταν Επιστάσια.

γ) Συμπεράσματα
1) Το πρόγραμμα Ι. Καποδίστριας περί συνενώσεων δεν αποτελεί κάποια καινοτομία αλλά απλά επαναφορά σε ορισμένα σημεία του Νόμου της Αντιβασιλείας περί συνενώσεων (27-

12-1833). Γι' αυτό σωστά ειπώθηκε από τους ομιλήτες στην τηλεοπτική εκπομπή ET1 (7-4-1997) ότι πρόκειται για επανένωση κοινοτήτων.

2) Η Ζαγορίσια Τ.Α. κατά τον 19ο αιώνα έχει πολλά κοινά σημεία με τις ρυθμίσεις του Προγράμματος Ι. Καποδίστριας.

3) Η συνένωση δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει αν δεν υπάρχει κατοχύρωση της οικονομικής αυτοτέλει των νέων Ο.Τ.Α.

4) Στην εκπομπή της ET1 (7-4-1997) τέθηκε και το ζήτημα της διάσπασης των Νομών και ειπώθηκε ότι είναι κάτι που θα γίνει στο μέλλον. Αν υπάρξει πολυδιάσπαση του Ζαγορίου σε πολλές συνενώσεις τότε θα κινδυνεύσει η ιστορικότητα του Ζαγορι-

ου. Αρχικά θα συναντήσουμε το φαινόμενο χωριά του Ζαγορίου να υπάγονται σε διαφορετικές επαρχίες και στο μέλλον σε διαφορετικούς νομούς.

5) Επειδή η κατάσταση είναι πολύ λυπώδης και ρευστή καλό είναι να υπάρξει διορθωτικότητα.

δ) Πρόταση

α) Τα 44 χωριά του Ζαγορίου να γίνουν ένας δήμος σύμφωνα με το μοντέλο που μας δίνει η Τ.Α. του Ζαγορίου το 19ο αιώνα ώστε να διασωθεί η ιστορικότητά του.

β) Ως φυσική έδρα του Ζαγορίου αν είναι οι Κήποι αλλά η λειτουργική έδρα (Δημαρχιακό μέγαρο) να είναι στα Ιωάννινα, όπως η Επιστάσια το 19ο αιώνα.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗΣ ΧΩΡΙΩΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΖΑΓΟΡΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ

Το Σάββατο 3 Μαΐου 1997 πραγματοποιήθηκε στο Κοινοτικό Γραφείο Τσεπελόβου ανοιχτή συγκέντρωση των κοινοτικών συμβουλίων των χωριών Βουσοχωρίου, Ηλιοχωρίου, Λαϊσής, Σκαμνελίου, Τσεπελόβου, Βραδέτου, Καπέσοβου και Κοινοβουλίου, με στόχο την συνένωση όλων των παραπάνω χωριών σε Δήμο. Η πρωτοβουλία ανήκει στο Κοινοτικό Συμβούλιο Τσεπελόβου. Η συγκέντρωση ξεκίνησε με τον κ. Γιάννη Γκούρη, Αντίδρο Τσεπελόβου, ο οποίος ανέλυσε τα σημαντικότερα σημεία του σχεδίου «Ιωάννης Καποδίστριας». Αναφέρθηκε στα κοινά «βιωσιμότητα», «λειτουργικότητα», «πληθυσμιακή», «χωροταξική κατανομή», κλπ. και τόνισε ότι μέχρι 15 Μαΐου πρέπει να στείλουμε πρόταση, εφόσον ευοδωθεί η πρόταση συνενώσεων των οκτώ χωριών. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος Τσεπελόβου κ. Θεόδωρος Τσομπάνης ανέπτυξε την πρόταση για συνένωση και τόνισε ότι ένας Δήμος με τη συνένωση των οκτώ χωριών πληροί όλες τις προϋποθέσεις του σχεδίου «Ιωάννης Καποδίστριας» και συγκροτείται με την απογραφή του 1991 κατοίκους 919. Παράλληλα τα υπόλοιπα χωριά του Κεντροδυτικού Ζαγορίου (5ο Συμβούλιο Περιφέρειας) μπορούν καλύτερα να ενταχθούν σε έναν άλλο Δήμο συνενωθούν σε έναν άλλο Δήμο και σε μια διευρυμένη Κοινότητα.

Συνεχίζοντας υποστήριξε ότι τα οκτώ χωριά έχουν κοινά χαρακτηριστικά, κοινά συμφέροντα, κοινές γνωριμίες και μπορούν να αναπτυχθούν με τον τουρισμό, την εκμετάλλευση των δασών, την κτηνοτροφία, την υλοποίηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων κλπ. Τελειώνοντας ο Πρόεδρος Τσεπελόβου ισχυρίστηκε ότι εάν τα χωριά του 5ου Συμβουλίου Περιφέρειας Κεντροδυτικού Ζαγορίου συνενωθούν σε έναν Δήμο, τότε δεν βλέπει λειτουργικότητα και ανάπτυξη, λόγω χωροταξικής κατανομής των εικόνων επτά κοινοτήτων. Στη συνέχεια τοποθετήθηκαν με τη σειρά τα χωριά, εκφράζοντας κάθε Πρόεδρος την προσωπική του γνώμη ή την απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου εφόσον υπήρχε. Το Βουσοχώρι, η Λαϊστή και το Σκαμνέλι δεν επιθυμούν συνένωση. Η Κοινότητα Βραδέτου δεν παρίστατο στη συγκέντρωση, είναι γνωστό όμως ότι δεν επιθυμεί προς το παρόν συνένωση, εφόσον έχει την ευχέρεια να παραμείνει χωριστά Κοινότητα. Μετά τις τοποθετήσεις δόθηκε ο λόγος και σε άλλα παρισταμένα πρόσωπα να εκθέσουν τις γνώμες τους για την συνένωση. Μετά την αποτυχία της πρότασης Τσεπελόβου η συγκέντρωση τελείωσε και καθένας ανέλαβε τις ευθύνες του μπροστά σε τούτες τις ιστορικές στιγμές.

Γιάννινα 11/5/97

ΠΑΛΙΟΙ ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΚΩΝΣΤ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΛΟΣ

Γεννήθηκε το 1905 στο Πάτιγκο. Γονείς του ο Παναγιώτης και η Αθηνά. Φοίτησε στη Νομική Σχολή Αθηνών και γράφτηκε στο Δικηγορικό Σύλλογο Ιωαννίνων την 1-11-1928. Συνταξιοδοτήθηκε στις 10-1-1970. Αδελφός του ο Συμβολαιογράφος Σπύρος Πρωτοσύγγελλος.

Πληροφορίες: Μητρώο Δ.Σ. Ιωαννίνων

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ

Γεννήθηκε το 1912 στα Γιάννινα και ήταν γιός του Μονοδεντρίτη Κων/νου Κατσαδήμα (δικηγόρου) και της Μελομένης το γένος Αλεξ. Παπα από τα Άνω Σουδενά. Αδελφός του ο Σπύρος Κατσαδήμας (δικηγόρος). Σπούδασε στη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων και το 1930 γρά-

Νικόλαος Κατσαδήμας

φτηκε στη Νομική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών. Στις 10 Απριλίου 1937 γράφτηκε στο Δικηγορικό Σύλλογο Ιωαννίνων. Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής συμμετείχε στο ΕΑΜ. Το 1952 διώχθηκε για τις πολιτικές πεποιθήσεις του. Ασχήσε το δικηγορικό επάγγελμα για τριάντα χρόνια και διακρίθηκε στο τομέα των Αστικών και Εργατικών υποθέσεων. Παντρεύτηκε τη Νέλλη Κατσασιούνη και απέκτησε δύο παιδιά τον Κων/νο (δικηγόρο Αθηνών) και τη Μελίνα (απόφοιτο Παντείου). Πέθανε στις 30 Απριλίου 1967.

Πληροφορίες: Κατσαδήμας Νέλλη (15-12-96) πληροφορίες πληροφορίες Μητρώο Δ.Σ. Ιωαννίνων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΕΡΤΖΙΟΣ

Γεννήθηκε το 1910 στη Λάϊστα και ήταν ο δεύτερος γιος του πατρός Γεωργίου Μέρτζιου και της Σουλτάνας Παυλίδης. Τα πρώτα γράμματα έμαθε στο Δημοτικό Σχολείο Λάϊστας και ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων. Κατά τη διάρκεια των γυμνασιακών του σπουδών επιδόθηκε στην εκμάθηση της Γαλλικής γλώσσας και παρακολούθησε μαθήματα στην Alliance. Το 1927-28 γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Παράλληλα με τις σπουδές του υπηρέτησε τμηματικά τη στρατιωτική του θητεία. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή το Μάιο του 1940.

Το καλοκαίρι του 1940 επιστρατεύθηκε στο Τάγμα Κονίτσας (τμήματα προ-καλύψης) και έλαβε μέρος σε όλες τις μάχες του ελληνοϊταλικού πολέμου.

Στις 22-12-1941 γράφτηκε στο Δικηγορικό Σύλλογο Ιωαννίνων. Τον Οκτώβριο του 1943 συλλαμβάνεται στη Λάϊστα από τους Γερμανούς κατακτητές και οδηγείται μαζί με άλλους ομήρους στη Βοβούσα. Από εκεί κατόρθωσε να δραστηριοποιηθεί ένα βράδυ και εντάχθηκε στο ΕΑΜ.

Αντώνιος Μέρτζιος

Παντρεύτηκε το 1961 τη Βεατρίκη Βαραδίνη από τους Ασπραγγέλους και απέκτησε ένα γιο τον Γεώργιο Μέρτζιο (δικηγόρο).

Στις 1-9-1980 αποσύρθηκε λόγω αρρώστιας από τη δικηγορία και στις 2 Ιουνίου 1982 πέθανε από καρδιακό επεισόδιο.

Πληροφορίες-Βιβλιογραφία: Βεατρίκη Α. Μέρτζιου (15-12-1996) Βιογραφικό σημείωμα Αντ. Μέρτζιου. Ευαγγελίδης Ε. (1981) Τα Γιάννινα τα χρόνια του Εμφυλίου, περιόδ. ANTI τχ. 183, σ. 32.

Εφημ. «Το Ζαγόρι μας» (1996) Νομική μελέτη περί δασών (Αντωνίου Μέρτζιου) τχ. 217, σσ. 6-7 και τχ. 218, σ. 6.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΛΕΤΣΙΔΗΣ
Ο Δημήτριος Μαλετσίδης του Θωμά και της Καλλιπής γόνος παλιός, γνωστός, Ζαγοριώτης οικογένειας γεννήθηκε

στις 25 Δεκεμβρίου 1919 στο χωριό Ασπραγγέλι (Ντοβρά) Ζαγορίου, απ' όπου έφυγε περίπου 5 ετών με την οικογένειά του και εγκαταστάθηκε στα Γιάννινα.

Παντρεύτηκε το 1974 με την Ουρανία Γ. Δημητρούλα, καθηγήτρια φιλόλογου από τα Γιάννινα και είχε την χαρά να δει μεγάλα τα δυο παιδιά του, το Θωμά 21 ετών, που σπουδάζει πληροφορική στα Γιάννινα και την Καλλιπώ 19 ετών, που σπουδάζει Νομικά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Πολυπράγμων, πληθωρικός, με έντονη κοσμική και κοινωνική ζωή, λάτρης της οικογένειας, γεμάτος πάθος για την επιστήμη του.

Ο Δημήτριος Μαλετσίδης τελείωσε

Δημήτριος Μαλετσίδης

την Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων και σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Παράλληλα με τις νομικές σπουδές του τελείωσε στην Αθήνα και την Γαλλική Ακαδημία. Ορκίστηκε δικηγόρος στις 19 Ιουνίου 1944 και ενεγράφη στο Δικηγορικό Σύλλογο Ιωαννίνων στις 21 Ιουλίου 1944. Ο παρθενικός του λόγος στο Στρατοδικείο Ιωαννίνων, σε δύσκολους καιρούς εντυπωσίασε. Ασχολήθηκε κυρίως με τα ποινικά, υπήρξε ένας από τους καλύτερους ποινικολόγους και έλαβε μέρος σε πολύ νεαρή ηλικία σε όλες τις μεγάλες δίκες με τον περίφημο δικανικό ρήτορα Γούλα Κωνσταντινίδη, τον Καγιά, τον Ρώμπα, δίκες που απασχόλησαν την κοινωνία εντός και εκτός του νομού Ιωαννίνων. Φτασμένος πια δικηγόρος σε ηλικία 40 ετών, γεμάτος ζήλο για μάθηση πήρε το πτυχίο των αγγλικών του Πανεπιστημίου Michigan.

Τα χρόνια του πολέμου του 1940 συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση στο ΕΔΕΣ. Πολέμησε τους Γερμανούς στη Δυτική Ήπειρο, συνελήφθη από τους Ιταλούς και κλείστηκε στο στρατόπεδο Λαζαρέτου στην Κέρκυρα όπου έμαθε και την ιταλική γλώσσα. Από τους εαυοελαστές δε, φυλακίστηκε στην φυλακή Αγίου Κοσμά στα Γιάννινα.

Μετά την απελευθέρωση του Νομού Θεσπρωτίας διορίστηκε πολιτικός Γενικός Διοικητής, Νομάρχης, Θεσπρωτίας με έδρα την Παραμυθιά. Διετέλεσε για πολλά χρόνια Γενικός Γραμματέας του Δικηγορικού Συλλόγου Ιωαννίνων. Κατά τα έτη 1946-1950 διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Εθνικού Σταυρού και του απενεμήθη «Δίπλωμα με τον Σταυρό του Εθνικού Αγώνος».

Το 1953-54 διετέλεσε Γενικός Γραμματέας της Γενικής Διοικήσεως Ηπείρου. Από την εξέχουσα αυτή θέση για την επο-

χή επισκέφτηκε και τα πλέον απομακρυσμένα χωριά της Ηπείρου, όπου και το πέρασμα των ζώων ήταν πολύ δύσκολο. Όντας Γενικός Γραμματέας Γενικής Διοικήσεως Ηπείρου του απενεμήθη για την εξαιρετική προσφορά του στο σημαντικό έργο του ιδρύματος «Φανέρη των Στρατιωτών» δίπλωμα μετά Σημάτων Αργυρού από την βασίλισσα Φρειδερίκη της Ελλάδας. Μια φωτογραφία μια ιστορία, καταλλήλωση για την περίπτωσή του ήταν το πανόγραμμο του λεκτικά λάτρευε και πρόσφερε πολλά άγνωστα ίσως σε πολλούς νέους Ζαγοριώτες.

Το κοινωνικό του έργο υπήρξε πλούσιο, ενώ βρισκόταν στον κολοσσό της καριέρας του. Πρόσφερε με την επιστήμη του, που ήταν το πάθος της ζωής του και με την ανθρωπιά του. Γνώστης τριών γλωσσών Αγγλικής, Γαλλικής και Ιταλικής, σπάνιο για τα χρόνια εκείνα στο χωριό του νομού μας, βοήθησε αμέτρητους πάντα, πολλούς νέους επιστήμονες με ταφάρους, επικυρώσεις πτυχίων κ.α.

Κατά τα έτη 1948-1950 διετέλεσε Γενικός Γραμματέας Εφορευτικής Επιτροπής της παιδοποίησης Ιωαννίνων «Αν. Ελένη» όπου πολλά προσγράφησαν στην Β. Ελλάδα βρήκαν στέγη και εργασία. Διετέλεσε Νομικός Σύμβουλος στο νεοσύστατο τότε ακόμη Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και μάλιστα χωρίς αμοιβή.

Μετά το 1967 στις πολύνεκρες δίκες των φοιτητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων υπερασπίστηκε ένθεμα τους γιγνητές ως δικηγόρος και τους βοήθησε ως άνθρωπος.

Το 1972-1974 διετέλεσε Νομικός Σύμβουλος στην τράπεζα ΕΤΒΑ. Καταργήθηκε στα 1925, για να ζήσει μακριά από τις 31-8-1968, που έκλεισε τα μάτια της αφιρόντητας, χωρίς αποκομίσει, μια που τ' ριζέρα και δεν διεκδίκησε τίποτα για τον εαυτό του.

Τον Ιανουάριο του 1988 ο Δημήτριος Μαλετσίδης όντας ακόμη στην καριέρα της καριέρας του, μεταξύ των ποινικολόγων της Ηπείρου, παρατηρήθηκε και συνταξιοδοτήθηκε, αφήνοντας το χωριό ελεύθερο στους νέους δικηγόρους επιθυμώντας όπως έλεγε, απ' ενός να πεθαιμούνται περήφανο και δοξασιμώτερο τέτοιο θέλοντας να χαρεί την οικογένειά του.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ιωαννίνων αναγνωρίζοντας την προσφορά του στα 44 χρόνια της δικηγορίας του και την επίσημη έντονη και άκρεια προσοχή του, του ανέθεσε τον τίτλο του Επίτιμου Δικηγόρου, δίνοντας δέξινση προς τιμήν του.

Ικανοποιημένος ηθικά από την αναγνώριση αυτή απεχώρησε και αρροφώθηκε στη γυναικιά του και τα παιδιά του, ζώντας ήσυχα και διακριτικά την τελευταία ζωή του.

Στις 14 Ιουνίου 1995 διήγαγε την τελευταία του αναπνοή. Ήταν ένας άνθρωπος που τον αγαπούσαν και τον σέβονταν και που θαύμαζαν στις αγορεύσεις του στα ποινικά δικαστήρια, απεισμού και έτσι έβλεπε ένας διακεκριμένος επιστήμονας και ένας άνθρωπος του Ζαγορίου της παλιής μας, της Ηπείρου.

Πληροφορίες: Μαλετσίδης Δ. Ουρανία (16-12-96) Βιογραφικό σημείωμα Δημ. Μαλετσίδης Μητρώο Δικηγορικού Συλλόγου Ιωαννίνων (1926-1956).

(Συνέχεια)

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Του Μενέλαου Στ. Κικόπουλου

νο λοιπόν με βοηθό τον Κων/τίνο Γ. Βουκαλή, γνωστό πλειότερο με το παρατσούκλι «Μόρτης», έπαιρνε οβάρνα όλα τα πανηγύρια των Ζαγορωχωριών και ταμπελογούσε τους πανηγυριώτες, που είχαν την αφελή συνήθεια να ποντάρουν στη λοταρία του με την απαντοχή του

Νικόλα. Εκλεγόταν σχεδόν κάθε τετραετία κοινοτικός σύμβουλος και στη διάρκεια δυο περιόδων (1947-49 και 1951-54) διετέλεσε πρόεδρος της κοινότητας. Χάρη στα πολιτικά του τετρίπια, που θα τα ζήλευαν πολλοί από τους τωρινούς πολιτικούς άντρες της χώρας μας, εξασφάλιζε

«Ελαφότοπος 28-2-1966: 1) Γεώργιος Αλ. Σολωμός, 2) Σπυρίδων Θ. Ζήκας, 3) Πανταζής Ι. Βλαχόπουλος 4) Νικόλαος Γ. Τζόκας»

κέρδους. Παράλληλα πολύχρονη, πολύπλευρη και πολυτάραχη υπήρξε η ανάμειξη του στα κοινά του χωριού. Χρημάτισε κανόναρχος και κατά καιρούς επίτροπος της εκκλησιάς. Οι νέοι εξάλλου αρέσκονταν σχεδόν σε κάθε στέψη κάτω από χάλαζα κουφέτων, να τον εξαναγκάζουν, να καταφεύγει οργισμένος στο ιερό του Αϊ-

πάντοτε την ψήφο των συγχωριανών του και ήταν μοναδικός στις παρασκηνιακές ενέργειες, τους ελιγμούς και τις μεθοδεύσεις. Εγκατέλειπε το μάταιο τούτο κόσμο στις 20-7-1973 και αναπαύεται για πάντα, χωρίς ανακομιδή, ύστερα από δίμηνη στερνή επιθυμία, στη μεσημβρινή άκρη του Νεκροταφείου του Ελαφότοπου.

Ο Πανταζής Ι. Βλαχόπουλος, ο δεύτερος της τριάδας, γεννήθηκε στους Κήπους (Μπάγια) στα 1885. Στα 1914 εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Τσερβάρι σαν σάγγαρχος της Λευκοθέας Γρ. Καράλη, με την οποία αποχτήσε ένα γιο και δυο κόρες ζώντας μαζί της ως τις 28-4-1957, που εκείνη έφυγε για τον άλλο κόσμο. Δουλετής της γης από τους λίγους πέρασε ολόκληρη τη νεότητά του πίσω απ' το ξυλάλετρο οργώνοντας τα χωράφια των συγχωριανών του. Αν και ήταν μεροκαματιάς πρόθυμος κι εργατικός έζησε μια ζωή τυραννισμένη και στεγερμένη. Ήταν όμως από τη φύση του άντρας πρόσχαρος και αισιόδοξος γεμάτος καλοσύνη κι εγκαρτέρηση. Μπορεί πολλές φορές να μη κατάφερε να κερδίσει τον επιπόσιο για τον ίδιο και τη φιλία του, κέρδισε όμως αναμφισβήτητη την αγάπη κι εκτίμηση των συνταπεινών του με την αγαθότητα και πραότητα που τον χαρακτήριζε. Στα γεράματά του ντυμένος χειμώνα καλόκαιρι μ' ένα μακρύ πανωφόρι για να κρύβει το πάλλωμα των σκουτών του, ήταν περιζήτητος στις συναναστροφές ιδιαίτερα των σπουδαγμένων χωριανών με τις χαριτωμένες αφοκίες του και τις ευτράτελες δι-

γήσεις του. Ιδιαίτερη προτίμησή του το ανέξοδο ξάγλυο στο μεσοχώρι, όπου καθισμένος στην αράδα με τους άλλους άντρες του χωριού στα πέτρινα πεζούλια του, πάντοτε μ'ένα μισοκαμένο τοιγάρο στα χείλια του, διακριτική προσφορά κάποιου καλοπροαίρετου χωριανού, χαριτολογούσε μαζί τους με τις ώρες. Τα στενά όμως χρόνια της ζωής του ήταν ιδιαίτερα σκληρά για τον ίδιο και τους δικούς του, γιατί τυφλώθηκε εντελώς — έπαυσε χρόνια από ζάχαρο. Έτσι αναγκάστηκε να κλειστεί στο σπίτι του, όπου ξεχασμένος απ' όλους έζησε στις 25-10-1980 κι έφυγε από τον πρόσκαιρο τούτο κόσμο αθόρυβα, όπως ακριβώς ήθελε, σε ηλικία 95 χρόνων, σχεδόν αιωνόβιος.

Ο Νικόλαος Γ. Τζόκας, ο τρίτος και στερνός της τριάδας, γεννήθηκε στο Τσερβάρι στις 15-1-1902 κι ήταν πλειότερο γνωστός με το παρατσούκλι «Λιάπης». Δεν παντρεύτηκε ποτέ κι έμεινε όλη του τη ζωή γεροντοπαλλήκαρο. Στα νιάτα του έγινε τσομπάνος και βοσκούσε το κοπάδι του πατέρα του στις ράχες και τα χαμηλώματα του χωριού. Στα γεράματά του, αφού κρέμασε την αργιλία και το ντροβά στην γκορτσιά, αφοσιώθηκε «ψυχή τε και σώματι» στη φροντίδα του πεντάρφανου ανιψιού του Δημητρίου Β. Τζόκα, γιου του αδερφού του Βασίλη. Η αγάπη του για το παιδί αυτό ήταν πολύ μεγάλη κι έγινε ακόμα μεγαλύτερη εξαιτίας της αναπηρίας του. Ο Νικόλα-Λιάπης δεν ήταν μονάχα ένας καλός βοσκός κι ένας στοργικός μπάμπας, αλλά προπαντός ένας άνθρωπος προικισμένος από τη φύση με σπάνιο μυαλό, που επισημάνθηκε κατά τη διάρκεια της φοίτησής του στο αλληλοδιδασκαλικό σχολείο του χωριού από τους δασκάλους του. Η βόσκηση όμως του κοπαδιού του πατέρα του κλήθηκε, παρά τις προτροπές των δασκάλων, προτιμότερη από τη μόρφωσή του. Έτσι, σαν μοναδική διέξοδο στην έρεσή του για τα γράμματα, βρήκε την ευχαρίστηση, ν' αποθησαυρίσει στο μυαλό του σε μια απύθμενη παρακαταθήκη πληροφοριών γύρω από την παλιά και πρόσφατη ιστορία του χωριού και να τις αφηρεί με το απέραντο μνημονικό του. Δυστυχώς κατά τη διάρκεια της εκκοσμούσής του συγγραφής του βιβλίου μου «Ελαφότοπος (Τσερβάρι)», πέρα από τη σημαντική βοήθειά του στη συγκέντρωση και καταγραφή των τοπωνυμίων του χωριού, που τόσο καλά γνώριζε από τη νεανική ποιμενική ζωή του, ελάχιστα αξιόλογα στοιχεία πρόφτασε, να εμβαλέσω από το αποθησαυρισμένο του και να τα διασώσω στο βιβλίο μου, γιατί ο σχαρμεμένος ήταν δύσκολος στις εκμυστηρεύσεις.

Αναπαύτηκε στις 6-4-1984, εντυχώς μόλις τρία χρόνια ενωρίτερα από τον ανιψιό του κι έτσι απέφυγε να πει το μικρό ποτήρι του πρόσφου χαμού του.

Ακριβώς στο σημείο αυτό, όπου κλείνει ο κύκλος της ζωής των τριών αυτών λαϊκών τύπων του χωριού Ελαφότοπος, ολοκληρώνονται κι οι «παράλληλοι βίοι» αυτού του δημο-σιεύματος.

Κοινωνικά

ΑΡΙΣΤΗ Θάνατοι

— Την 4/4/97 απεβίωσε η Αρσινόη Δημ. Κοντοκάλη τών 92.

— Την 13/4/97 απεβίωσε η Άννα Λιαν. Μπέλλου, ετών 96.

Οι μακροβίοι του χωριού μας ληγοστεύουν.

ΒΓΕΣΑ Γάμοι

— Στις 28 Απριλίου στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Ήγειμενίσσας παντρεύτηκαν οι φιλόλογοι Μαρίνα Κ. Χαρίση και ο Δημήτριος Λιάγκας.

Στο ταιριαστό ζευγάρι εγκάρδιες ευχές για υγεία, αγάπη και ευτυχία.

Φ. Β.

— Στις 10 Μάη, στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου, έγιναν οι γάμοι της Σοφίας Π. Βασιλέη, νοσηλεύτριας και του Φώτη Αλ. Ξάνθου, αξιωματικού αεροπορίας.

Στο νύμφαντρο ζευγάρι εύχομαι υγεία, χαρά, ευτυχία και με καλούς απογόνους.

Φ. Β.

ΕΛΛΗΦΟΤΟΠΟΣ

Συγχαρητήρια

— Στην ανηψιά μου και συνάδελφο Παναγιώτα Βασ. Τσολίγκα, εύχομαι καλή σταδιοδρομία στα μονοστάτια της Νομικής Επιστήμης.

Απόστολος Ντιναλέξης
— Την αγαπημένη μας Παναγιώτα Βασιλείου Τσολίγκα, που έλαβε επάξια το πτυχίο της Νομικής Σχολής Θεολογίας, συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Ευριπιδής και Αγγελα Ντιναλέξη Βασιλείου και Μαίρη Τσολίγκα Παναγιώτης και Τασία Ντιναλέξη

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Θάνατοι

— Την Τρίτη 1 Απριλίου 1997 απε-

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

10.000

Ζησιόπουλος Ελευθερία
Καραγιώργης Γεώργιος (2)
Λάμπας Κων/νος
Μουστοπούλου Ελένη (2)
Παντελή-Βαζάνα Θεανώ
Τζομάκας Δημήτριος (3)
Τζούρδα Φρειδερίκη
Φλώρος Αχιλλέας

6.000

Χαντόλιος Νικόλαος

5.000

Αλεξίδου Αλεξάνδρα
Δαμάνη-Καλατζή Μαρίνα
Ζάκκας Κων/νίος
Ζαροχλιάτη Ευγενία
Ζησιόπουλου Άρτεμη
Καρατζής Μιχαήλ
Καρθούνης Θεόδωρος
Καρθούνης Κώστας
Κράλιος Κων/νος
Λιδόγκας Θρασύβουλος
Μίζου Ιφιγένεια
Μπουκογιάννη Ελένη
Μπουρής Βασίλειος
Οικονόμου Μάνθος
Παπαϊωάννου Ιωάννης
Σάββας Δημήτριος
Σοφιοπούλου Αλκήνη
Σωτήρης Σωτήριος
Τζάκου Πέπη
Τσοτόπουλος Γεώργιος
Φλώρος Αριστείδης
Φώτου Κωνσταντίνος
Χαρισιάδου Ευγενία

5.000

Αλέκας Δημήτριος
Οικονόμου Ελένη
Πολυχρονιάδης Νικόλαος
Στάβρα Μαγδαληνή
ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

4.000

Δεσφάς Δημήτριος
Οικονόμου Ελένη
Πολυχρονιάδης Νικόλαος
Στάβρα Μαγδαληνή
ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

Κοινωνικά

ΚΟΥΚΟΥΛΙ Γάμοι

— Στις 3 Μαΐου 1997 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Ιωαννίνων παντρεύτηκαν οι δικηγόροι Ανδρέας Παν. Γόγολος απ' το Κουκούλι και Όλγα Αλεξ. Σπυριδάκη απ' την Χαλκιδική. Στο αγαπημένο ζευγάρι εύχομαι κάθε ευτυχία. Στο δικηγόρο Πάνο Ιωαν. Κατάνο, που τους στεφάνωσε εύχομαι και με λάδι.

Στα παιδιά του ευχόμεθα θερμά συλλυπητήρια και ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του.

«Το Ζαγόρι μας»

Συλλυπητήρια

— Είς τας 21-3-97 απεβίωσε εις την Αθήνα ο αδελφικός μου φίλος ο Ηλιοχωρίτης Αγωνιστής-Συγγραφέας ετών 85, διδάσκαλος Γεώργιος Αν. Καρατζάς και την επομένην κηδεύτηκε εις το αγαπητό του Ηλιοχώρι να είναι ελαφρό το ζαγορίτικο χώμα που τον σκέπασε. Συλλυπητήρια εις την οικογένειά του.

Ο αδελφικός του φίλος
Χρ. Ι. Τσούλης

— Είς τας 14-97 πέθανε ο Ηλιοχωρίτης φίλος μου γεωπόνος, ετών 89 Αθανάσιος Τσολάκης. Η κηδεία του έγινε εις τας 2-4-97. Θερμά συλλυπητήρια εις την οικογένειά του. Ας είναι ελαφρό το Φαροαλινό χώμα που τον σκέπασε.

Ο φίλος του Χ. Ι. Τσούλης

ΚΗΠΟΙ

Συγχαρητήρια

— Θερμά συγχαρητήρια στον ανηψιό μας Αθανάσιο Ευαγγ. Βλαχόπουλο, που επάξια απέκτησε πτυχίο δικηγόρου του ιατρού Γαστρεντερολόγου, ευχόμενοι καλή σταδιοδρομία και καλή επιτυχία στο έργο του.

Οικογ. Γιάννη Τσεκούρα

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

15.000

Καμινάρης Νικήτας (5)

13.000

Καζατζής Αριστοτέλης (5)

12.000

Γκωλέτση Πηνελόπη (5)

6.000

Ζινδουλή Γεώργιος (2)

Ζινδουλή Χριστόδουλος (2)

Ζούκης Ιωάννης (2)

Θεοδώρα Αγγελά 92)

Ιωαννίδου Καίτη (2)

Καρέτσης Δημήτριος (2)

Λάζου-Τουρογιάννη Ναυσικά (2)

Οικονόμου Γεώργιος (2)

Πολύζος Δημήτριος (2)

Πρωτόπαππα Αναστασία (2)

Πρωτόπαππα-Μπίκα Κούλα (2)

Σαββόπουλου Ελπίδα (2)

Σουκοβέλος Γεώργιος (2)

Στέρα-Χατζηγιάνη Ευαθία (2)

Τσομίδης Αδαμάντιος (2)

5.000

Θεοδώρα Ιωάννης (2)

Καλατζή-Παννοπούλου Ιωάννα (2)

Πάντζιος Νικόλαος (2)

Σιούτης Αριστοτέλης (2)

3.000

Αναγνωστοπούλου Μαριγώ

Βακάμης Πέτρος

Βαταβάλη Ηλέκτρα

Βαταβάλης Πύρρος

Γκάκος Βασίλειος

Γκέκης Δημήτριος

Δαλαβούνη Πόπη

Δαλαβούνη Φιλομήλα

Δάλλας Κων/νίος

Δούβαλης Αναστάσιος

Ζωίδης Ιωάννης

2.500

Ραϊση Αθηνά

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

Στο ταιριαστό ζευγάρι εύχομαι και με ευτυχία και χαρά.

Θάνατοι

— Ένας εκλεκτός και αξεχάστος χωριανός μας ο Τόλης Σιούλας πέθανε από ανίατη αρρώστια στα πνεύματά μας την Καλυνιά, στις 18 Απριλίου σε ηλικία 63 ετών.

Ο πρόωχος χαμός του βίβασε σε όλους τους συγχωριανούς, τους φίλους και τους γνωστούς σου. Ο πόνος σου, δεν μπορούμε να πιστέψουμε, να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε κοντά μας εσύ με την τόσο ζωντανή παρουσία και έντονη δράση σου. Στο πένθος σου, που σου έφερε στο χωριό μας, το Μεσοβούνι, το οποίο τόσο λάτρευες, να αμείρητο πλήθος κόσμου, για να σε αποχαιρετήσει. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που σου έφεραν το χρέος να αποχαιρετήσουν εσένα τον πρόσωπο, τον αγαπημένο φιλό, που έφυγε τόσο πρόωρα από τη ζωή, καθώς είχες μπροστά σου όλες τις αντιξώσεις καιρικές συνθήκες.

Το χόμα της γενεακής σου, που τον σκεπάζει, ας είναι ανάλαφρο. Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες σου.

ΛΑΪΣΤΑ Γάμοι

— Παντρεύτηκε στις 28 Απριλίου η Δράμα η Στέλλα Παμπούκα από τη Λαϊστή με τον εκλεκτό της καλό φίλο Νικόλαο από τον Πολύδρομο, δότης με καταγωγή από το Παλαιόρι Λαϊστών. Παρευρέθηκαν αρκετοί Λαϊστίνοί από τη Δράμα, Θεσσαλονίκη.

Θερμά συγχαρητήρια στους νυμφούς.

ΠΑΠΙΓΚΟ Συγχαρητήρια

— Στην αγαπημένη μας ανηψιά ξαδέρφη Ιωάννα Ανδρέα Αποστόλου που πήρε με άριστα το πτυχίο της Κτηνιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Μπλόνιας της Ιταλίας, ευχαριστούμε θερμά και καλή επαγγελματική σταδιοδρομία.

Οικογένεια
Κώστα Ι. Αποστόλου

— Στη Πάννα Αποστόλου από τον Μικρό Πάπιγκο, που πήρε με άριστα το πτυχίο της από την Κτηνιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ιταλίας θέλουμε η οικογένειά μας και εγώ να εκφράσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια. Η νέα αυτή μετρητική οδός και επιμέλεια που έδειξε όλη τη διάρκεια των σπουδών της, δείχνει για μια φορά ακόμη ότι το χωριό μας δεν σταματά να βγάζει ανθρώπους με θέληση για μάθηση και πρόοδο. Ακόμα απέδειξε ότι το ελληνικό πνεύμα εξόριστο σε κοντινούς ή πιο μακρινούς μας τόπους μπορεί και ξεπνοθαίμνει. Και πάλι θερμά συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στον επαγγελματικό και προσωπικό της βίο.

Νέοι επιστήμονες

Στην αγαπημένη μας αδελφή Ιωάννα που πήρε το πτυχίο της Κτηνιατρικής Σχολής Μπλόνιας της Ιταλίας, της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και σε ανώτερα.

Οι αδελφές
Ηλέκτρα Αποστόλου-Νάκου
Κλεοπάτρα Αποστόλου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τους συμετασχόντες με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για την απώλεια της πολυαγαπημένης μητέρας μας Γεωργίας Κων. Μουστοπούλου, ευχαριστούμε θερμά.

Οι οικογένειες:
Γεωργίου Νουτσόπουλου
Εριφύλης Βαζάνα
Φιλάνθης Καραϊτάου

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΘΩΜΑΣ ΚΟΝΤΟΝΑΣΙΟΣ

— Πάνω στην ακμή της ηλικίας σου, γεμάτος ζωντάνια και δραστηριότητα, πάντα από κοντά μας αγαπητή μας Θωμά, εσύ που ζούσες τόσο πληθωρικά, τόσο έντονα, τόσο ενεργητικά και δραστήρια. Εσύ που αντιμετώπιζες με τόση καρδιά και λεβεντιά την ασθένειά σου. Ο χαμός σου σκόρπισε τη θλίψη σ' όλους τους συγχωριανούς, τους φίλους και τους γνωστούς σου.

Ο πόνος σου, δεν μπορούμε να πιστέψουμε, να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε κοντά μας εσύ με την τόσο ζωντανή παρουσία και έντονη δράση σου. Στο πένθος σου, που σου έφερε στο χωριό μας, το Μεσοβούνι, το οποίο τόσο λάτρευες, να αμείρητο πλήθος κόσμου, για να σε αποχαιρετήσει. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που σου έφεραν το χρέος να αποχαιρετήσουν εσένα τον πρόσωπο, τον αγαπημένο φιλό, που έφυγε τόσο πρόωρα από τη ζωή, καθώς είχες μπροστά σου όλες τις αντιξώσεις καιρικές συνθήκες. Το χόμα της γενεακής σου, που τον σκεπάζει, ας είναι ανάλαφρο. Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες σου.

Ο καλός καλός, ο πρόθυμος, ο εξυπηρετικός συγχωριανός μας, ο φιλικός και ο ανοιχτός σου, αγαπούσε με πάθος το χωριό σου, δεν το εγκατέλειπε ποτέ κι έδινες σ' αυτό με την παρουσία σου ζωντάνια και πνοή. Στις οικογένειές σου πάντα μπροστά κι η προσφορά σου στο χωριό μας ήταν σημάδι, ιδιαίτερα με την ίδρυση και λειτουργία του πολιτιστικού μας συλλόγου. Ήσουν ο άνθρωπος τύπος με πρωτοβουλία σ' όλες τις πολιτιστικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες του χωριού και σ' ό,τι είχε σαν σκοπό να το κρατήσει ζωντανό και να συντηρήσει τον προδότο. Με το επάγγελμά σου, σαν ηλεκτρολόγος, άφησες τη σφραγίδα σου στο χωριό μας και σ' όλη τη γύρω περιοχή.

Είπα παραμένεις πάντοτε στη σκέψη μας σαν ο άριστος σύζυγος και πατέρας, ο αγαπητός σου και αδελφός, ο αγαπητός, ικανός και δραστήριος συγχωριανός μας, ο φιλικός φίλος προς όλους αυτούς, που αποτελούσαν τον κοινωνικό σου περίγυρο.

Θεοφιλής, ο Θεός να παρηγορήσει και να στηρίξει τη σύζυγό σου, τα παιδιά σου, τους αδελφούς σου, που τόσο πολύ όλους τους αγαπούσες και σε αγαπούσαν, να σου επιτύχει την ψυχική σου και να σε κατατάξει στο πάνθεο των δικαίων.

Ηλικία σου η μνήμη αγαπητή και αξεχάστε Θωμά.

Χρ. Δούσμπης

ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΡ. ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΟΣ

Κηδεύτηκε στα Φάρασα στις 31/3/97, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής ο ήρωας αξ/κός του Πολεμικού Ναυτικού Βασίλης Χρ. Μαυρογεώργος. Είχε πνιγεί στις 4-11-96 με το πολεμικό πλοίο «Κωστόκας», μαζί με άλλους τρεις συναδέλφους του. Ύστερα από πέντε μήνες πήραμε από το βυθό της θάλασσας το άμυχο κορμάκι του και το ρολόι στο χέρι του, που δουλεύει ακόμα στον τάφο του. Συντετριμμένη η οικογένεια του άτυχου αετού. Ο πατέρας του Χρήστος Μαυρογεώργος, καθηγητής απ' το Μέτσοβο. Η μάνα του Σούλα, το γένος Ιωάννη Τσούλη από το Ηλιοχώρι και η αδερφή του Μαρία, μαθήτρια 3ης Λυκείου. Στην κηδεία του άτυχου επικεφαλής του «Κωστόκας», χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Κλεόπας και όλοι οι παπάδες της επαρχίας. Κατέθεσε στεφάνι και μίλησε ο υποναύαρχος Σταμάτης.

Ακόμα απέδειξε ότι το ελληνικό πνεύμα εξόριστο σε κοντινούς ή πιο μακρινούς μας τόπους μπορεί και ξεπνοθαίμνει. Και πάλι θερμά συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στον επαγγελματικό και προσωπικό της βίο.

Οικογένεια
Κώστα Ι. Αποστόλου

— Στη Πάννα Αποστόλου από τον Μικρό Πάπιγκο, που πήρε με άριστα το πτυχίο της από την Κτηνιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ιταλίας θέλουμε η οικογένειά μας και εγώ να εκφράσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια. Η νέα αυτή μετρητική οδός και επιμέλεια που έδειξε όλη τη διάρκεια των σπουδών της, δείχνει για μια φορά ακόμη ότι το χωριό μας δεν σταματά να βγάζει ανθρώπους με θέληση για μάθηση και πρόοδο. Ακόμα απέδειξε ότι το ελληνικό πνεύμα εξόριστο σε κοντινούς ή πιο μακρινούς μας τόπους μπορεί και ξεπνοθαίμνει. Και πάλι θερμά συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στον επαγγελματικό και προσωπικό της βίο.

Νέοι επιστήμονες

Στην αγαπημένη μας αδελφή Ιωάννα που πήρε το πτυχίο της Κτηνιατρικής Σχολής Μπλόνιας της Ιταλίας, της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και σε ανώτερα.

Οι αδελφές
Ηλέκτρα Αποστόλου-Νάκου
Κλεοπάτρα Αποστόλου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τους συμετασχόντες με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για την απώλεια της πολυαγαπημένης μητέρας μας Γεωργίας Κων. Μουστοπούλου, ευχαριστούμε θερμά.

Οι οικογένειες:
Γεωργίου Νουτσόπουλου
Εριφύλης Βαζάνα
Φιλάνθης Καραϊτάου

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τους συμετασχόντες με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για την απώλεια της πολυαγαπημένης μητέρας μας Γεωργίας Κων. Μουστοπούλου, ευχαριστούμε θερμά.

Οι οικογένειες:
Γεωργίου Νουτσόπουλου
Εριφύλης Βαζάνα
Φιλάνθης Καραϊτάου

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής

εντατική, το Σαββάτο 3 Μάη. Η κηδεία της έγινε την επομένη στην πατρίδα της το Δίλοφο με πάνδημη συμμετοχή των συγχωριανών της, άλλων Ζαγοριστών από τα γύρω χωριά και πολλών φίλων της οικογένειάς της. Πολλές και οι αφιερώσεις στη μνήμη της.

Ας είναι ελαφρό, Γεωργία, το χόμα του χωριού σου που σε σκεπάζει. Αιώνια σου η μνήμη.

Β.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΗΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πατρός, Παθολόγος 1916-1996

Την Κυριακή, στις 13 του Απριλίου, έγινε στο Πάπιγκο το ετήσιο μνημόσυνο του γιατρού Αλέξανδρου Ζηκόπουλου, που μας άφησε για το αιώνιο ταξίδι στις 20 Μαΐου 1996.

Ένας πραγματικά υπέροχος άνθρωπος, εκλεκτός χωριανός και ένθερμος πατριώτης.

Γόνος μιας παλιάς αρχοντικής οικογένειας των Ζηκοπουλαίων, με τεράστια περιουσία στην προπολεμική Σερβία.

Δεν γνώρισε πατέρα, τον Γεώργιο Ζηκόπουλο, γνωστό τότε φαρμακοποιό και μεγάλωσε ορφανός με το μεγαλύτερο αδελφό του Αθανάσιο, γιατρό-γυναικολόγο, με τη φροντίδα της μητέρας τους Αφροδίτης. Τελείωσε τη Μαράσλειο και την Ιατρική Σχολή Αθηνών. Ο Αλέκος έλαβε μέρος ως γιατρός στον πόλεμο του 1940, διακρίθηκε για την προσφορά των υπηρεσιών του και η πατρίδα τον τίμησε με παράσημα και τον Στρατιωτικό Σταυρό Ανδρείας.

Ακόμα έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση, με τις ομάδες των ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ και ήταν παράδειγμα πατριωτικών αισθημάτων.

Άσκησε την ιατρική στα Γιάννινα ως ελεύθερος επαγγελματίας γιατρός και ακόμη για 35 χρόνια στο Υγειονομικό Κέντρο Ιωαννίνων ως αναπληρωτής και Προϊστάμενός του.

Όπου και αν πρόσφερε τις υπηρεσίες του, στο χωριό, στο στρατό, στο αντάρτικο, στην κοινωνία των Ιωαννίνων και στην Υγειονομική Υπηρεσία, άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις και όλοι τον θυμούνται για την καλωσύνη του, την ευγένειά του, την ανιδιοτελεία του και την καλή του διάθεση να εξυπηρετήσει και να φανεί χρήσιμος.

«Υψηλής στάθμης πολιτισμένος άνθρωπος», όπως μου είπε ένας παλιός υπάλληλός και συνεργάτης του στο Υγειονομικό Κέντρο της Νομ/χίας.

Αγαπούσε με πάθος τη γενεακή του το Πάπιγκο, όπου έκτισε ένα πολύ ωραίο σπίτι και αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και από τη θέση του στη Νομ/χία συμπαραστάθηκε και βοήθησε όσο μπορούσε για την κατασκευή του δρόμου, ενώ συμμετείχε ενεργά σε όλες τις επιτροπές προώθησης θεμάτων που αφορούσαν το χωριό. Άφησε για το τέλος το σπουδαιότερο που χαρακτήριζε τον αείμνηστο Αλέκο, αυτόν τον πολιτισμένο και διακεκριμένο Παπιγκιώτη. Ο Αλέκος πάνω από όλα ήταν ένας λαμπρός οικογενειάρχης, εξάριτος σύζυγος και στοργικός πατέρας.

Παντρεμένος με την ωραία Ζαγορίσια δέσποινα, την Έλλη Ζαμπάτη από τους Κήπους, απόκτησαν δυο παιδιά, το Γιώργο και την Αφροδίτη κι αγαπήθηκαν μαζί να τα αναθρέψουν και να τα κάνουν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας.

Δυστυχώς είχε την ατυχία να χάσει πρόωρα το 1985 την αγαπημένη του σύζυγό κι από τότε έγινε ο μοναδικός προπάππος για τα παιδιά τους.

Από το Γιώργο είχε την ευτυχία να χαρεί δυο χαριτωμένα εγγονάκια κι ακόμα να ιδεί την πολυαγαπημένη του Ντίνα παντρεμένη μ' ένα λαμπρό νέο από το Βρυσοχώρι, τον Απόστολο Σιαμπήρη, προϊστάμενο λογιιστηρίου της ΔΕΗ Ιωαννίνων.

Στις 13 του Απριλίου, στα μέσα της Άνοιξης, την ημέρα του μνημύου, η οικογένειά του μακριά, ο αδελφός του γιατρός Κώστας Σιαμπήρης, προϊστάμενος σε υπηρεσία του ΙΚΑ, συγγενείς και φίλοι, Παπιγκιώτες και Γιαννιώτες μαζώχθηκαν στον φιλόξενο Ναό του Αγίου Βλασίου να προσεχθούν για την ανάμνηση της ψυχής του αείμνηστου Αλέκου. Και η φύση του Παπιγκίου την ημέρα εκείνη ετεφύλαξε μια υπέροχη έκπληξη, αφού φρόντισε να ντυθεί στα άστρα με το χιόνι που έπεσε στα 5 εκατοστά και δημιούργησε ένα φαντασμαγορικό τοπίο. Ένα μοναδικό θέαμα! Ο άσπρος πέπλος του χιονιού σκέπασε τα πάντα. Τα δένδρα στέλλονταν με τις άσπρες γιρλάντες και τα τούλια σ' ένα υπέροχο συνδυασμό σχημάτων, ενώ το χιόνι έπεφτε ασταμάτητα κι ανάμεσα στις κλαδοβέργες ακούγονταν τα ανοιξιάτικα τιτιβίσματα των πουλιών.

Και το βουνό! Μισοκρυμμένο ανάμεσα στα σύννεφα και στις νιφάδες του χιονιού, που στροβιλιζόνταν στον αέρα μέχρι το απόγευμα τότε αραιά και τότε πιο πυκνά, φαινόταν κι αυτό σε όλον του το μεγαλείο της «Άγριας Φύσης του Παπιγκίου». Ήταν πραγματικά ένα υπέροχο μνημόσυνο για τον πατριδοπάτη κι αξε

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

— Η Φωτεινή Σταμούλη, σύζυγος του Κώστα Σταμούλη από τον Ανθρακίτη που ήταν η τυχερή που πήρε το φλουρί στην κοπή της πίτας για τα 20 χρόνια του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας» προσφέρει το ποσό των 6.000 δρχ. για την ενίσχυση του περιοδικού.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά τους φίλους του χωριού μας και τους ενορίτες για τις παρακάτω προσφορές:

— Την οικογένεια Ιωάννου Κατσαβριά για μια εικόνα Μυστικού Δείπνου και μια κανδήλα.

— Το Λεωνίδα Φλίνδρη για μια μεγάλη κανδήλα.

— Το Νίκο Βαστέλη για μία εικόνα Παναγίας.

— Τη Σοφία Μπουκουβάλα για τις 10.000 δρχ. στη μνήμη του παππού της Μιχαήλ Σιάκκα.

— Το Γιώργο Λαρετζάκη για το ποσό των 10.000 δρχ.

— Το Γιάννη Λαδιά για την προσφορά των 10.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα του Κώστα.

— Την Αριστεά Παντελή Χρόνη για την προσφορά (3) στρωμάτων στο Μοναστήρι Παναγίας Ασπραγγέλων.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και η Διαχειριστική Επιτροπή της Μονής ευχαριστούν όλους θερμά.

Προσφορές στο Σύλλογο Ασπραγγέλων

— Οι συνεχείς εκλήσεις μας, αλλά και η πορεία των εργασιών στην καμένη εκκλησία μας του Αγίου Νικολάου, βρήκαν ανταπόκριση σε αρκετούς χωριανούς μας. Το «χορό» άνοιξε ο φίλος μας και πρόεδρος της Κοινότητας Γαβριήλ Παπαναστασίου που πρόσφερε 50.000 δρχ. για τη συνέχιση των εργασιών και 10.000 δρχ. για τον ίδιο σκοπό εις μνήμην του Τάκη Γκοζίνα.

Επίσης ο Ντίνος Καραγιάννης για τον ίδιο σκοπό πρόσφερε στο σύλλογό μας 50.000 δρχ. εις μνήμην της μητέρας του Ανδρομάχης Καραγιάννη με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό της. Ελπίζουμε τους παραπάνω να μιμηθούν και άλλοι συγχωριανοί μας που έχουν τη δυνατότητα και μπορούν...

ΒΙΤΣΑ

— Η κυρία Ιπολύτη Καρέτση και τα παιδιά της, κατέθεσαν στο Άσυλο Ανιάτων Ιωαννίνων το ποσό των 50.000 δρχ. στη μνήμη της Ερασμίας Γεωρ. Παταζώ, που απεβίωσε πρόσφατα από ανίατη ασθένεια.

— Πρόσφεραν το ποσό των 90.000 δραχμών εις μνήμην του Μιλτιάδη Ζωΐδη για τις ανάγκες του Εξωκκλη-

σίου Αγίου Δημητρίου οι παρακάτω οικογένειες: Κων/νου Ζωΐδη, Ιωάννη Ζωΐδη, Αποστόλου Ζωΐδη, Ευγενίας Ζωΐδου, Ιωάννη Τσονίδη, Χριστοδούλου Ρογκότη, Αθανασίου Καραγιαννάκη, Βάβια Ντρίγιου, Δημητρίου Γιώτη, Δημητρίου Χανζαροπούλου, Γεωργίου Φιλίδη, Λάμπρου Μπιτσαβά, Βασιλείου Γιαννή, Κλεομένη Γιαννή και Νίκης Νέσση και Δημ. Γιαννή.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τους ευχαριστεί.

— Στη μνήμη του αλησμόνητου Σωτήρη Μιχ. Βασδέκη οι οικογένειες: 1) Νικολάου Μπουχούτσου 2) Αλεξίου Βασδέκη, 3) Νεοπόλεμου Βασδέκη, 4) Ευλαλίας Βλαχοπούλου, 5) Αλεξάνδρας και Αναστασίου Βασδέκη, 6) Γεωργίας και Γιάννη Βασδέκη, 7) Λάμπρου Μπιτσαβά, 8) Ηλία Βασδέκη, 9) Δημητρίου Χαντζαροπούλου, 10) Παύλου Βασδέκη, 11) Μαριλένας Βασδέκη, 12) Ευαγγέλου Βασδέκη, 13) Σωκράτη Καραγιάννη και 14) Κων/τίνου Ι. Χαρίση, κατέθεσαν, αντί στεφάνου το χρημ. ποσό των 110 χιλ. δραχμών, για την επισκευή της στέγης του εξωκκλησίου της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βίτσας.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή, θερμότατα ευχαριστεί και εύχεται ο Ύψιστος ν' αναπαύσει την ψυχή του αείμνηστου Σωτήρη. Αιώνια η μνήμη του.

Η Εκκλ. Επιτροπή

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

— Η οικογένεια Ανδρέα και Θηρεσίας Φαρμάκη προσέφερε εις την εκκλησία Αγίου Νικολάου Ελαφοτόπου Ζαγορίου το ναυαγό κάλυμμα της ιερής προθέσεως αξίας 170.000 δρχ.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

— Η οικογένεια Ευαγγέλου Ζησιμάτου πρόσφερε το ποσό των 20.000 δραχμών στην Αδελφότητα Καπεσοβιτών Αττικής, στη μνήμη του εκλιπόντος Αντιπροέδρου της Ορέστη Δούκα.

Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά. — Στη μνήμη του Ορέστη Δούκα, η κ. Φιλομήλα Δούκα, ο Τάκης Μπισδάκης, η κ. Φρόσω Μπισδάκη-Δούκα, ο Χρήστος Δημόπουλος και η κ. Πιπίτσα Δημοπούλου-Δούκα κατέθεσαν το ποσό των 50.000 δρχ. για τις ανάγκες του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Καπεσόβου. Επίσης στη μνήμη του Ορέστη Δούκα ο κ. Κων/νος Ζαμπταλάς κατέθεσε το ποσό των 5.000 δρχ.

Το Εκκλ. Συμβούλιο ευχαριστεί. — Η κ. Φιλομήλα Τόλογλου κατέθεσε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Αγίου Νικολάου Καπεσόβου το ποσό των 5.000 δρχ. στη μνήμη της Μαρίας Χήρα από το Καβαλλάρι.

— Ο Κώστας και η Κούλα Χατζηγιάννη κατέθεσαν στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Καπεσόβου το ποσό των 10.000 δρχ. στη μνήμη του Ορέστη Δούκα.

— Η κ. Δόμνα Βαταβάλη στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου Νικολάου και της κοινιάδας της Όλγας, κατέθεσε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Καπεσόβου το ποσό των 30.000 για τις ανάγκες του Αγίου Νικολάου.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΚΑΤΩ ΠΕΛΙΝΑ

— Η κ. Αθανασία Τζιόβα, πρόσφερε για τις ανάγκες του ιερού ναού Αγίου Αθανασίου του χωριού μας, το ποσό των 5000 δρχ. στη μνήμη της Πελαγίας Καψάλη.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

ΚΗΠΟΙ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Αγίου Νικολάου Κήπων, ευχαριστεί την κα Ελένη Οικονόμου για την προσφορά του ποσού των δρχ. 10.000 υπέρ της εικόνας της Αναστάσεως. Επίσης την κα Ανδρονίκη Γρουΐδη για την προσφορά του ποσού των δρχ. 2000 για τον αυτό σκοπό.

— Η κ. Αθηνά Καλλιδή-Σάρρου edώρησε δύο χειροποίητα φωτιστικά στις θέσεις Αναλόγια Ιεροψαλτών.

— Η Λουκία Χριστ. Καλλιδή εκλεκτή συγχωριανή μας, στη μνήμη της αγαπητής Ροδόκλειας Σταυρίδη που πριν λίγο καιρό χάθηκε, άφησε το ποσό των 10.000 δρχ. για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγ. Νικολάου.

— Επίσης στη μνήμη της Ροδόκλειας Σταυρίδη για τις ανάγκες του Ιερού ναού Αγ. Νικολάου, το ζεύγος Ιωσήφ Ξινιγάλια, νέοι συγχωριανοί μας, άφησαν το ποσό των 20.000 δρχ.

— Η Εκκλ. επιτροπή τους ευχαριστεί όλους θερμά και τους εύχεται ο Αγ. Νικόλαος να προβύει υπέρ υγείας των και ζωής γαληνένης.

Η Εκκλ. Επιτροπή Ιερού Ναού Αγ. Νικολάου Κήπων

ΠΑΠΙΓΚΟ

— Οι αδελφοί Στέφανος και Γεώργιος Ρούκας του Χρυσοστόμου, τιμώντας τη μνήμη του Οδυσσέα Σκούρη πρόσφεραν το ποσόν των 20.000 δρχ. στην εκκλησία των Αγίων Ταξιάρχων Μικρού Παπίγκου. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Ενορίας Αγίου Βλασίου Παπίγκου ευχαριστεί και εύχεται να είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκέπασε στους πρόποδες της Τύμφης-Αστράκας που τόσο αγάπησε.

Η Ε.Ε. Παπίγκου

Αντί Στεφάνου

— Στη μνήμη του αείμνηστου Οδυσσέα Σκούρη, η οικογένεια Γεωργίου Στασινοπούλου, αντί στεφάνου πρόσφερε στην εκκλησία των Αγίων Ταξιάρχων Μικρού Παπίγκου το ποσόν των 100.000 δρχ. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή, ενορίας Αγίου Βλασίου Παπίγκου, ευχαριστεί την οικογένεια Γεωργίου Στασινοπούλου και εύχεται ο Παντοδύναμος να αναπαύει την ψυχή του εκλιπόντος και να δίνει παρηγοριά, υγεία και δύναμη στη γυναίκα του και τα παιδιά του. Αιώνια του η μνήμη.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

— Η κα Τζούρδα Φρειδερίκη στην μνήμη του πολυαγαπημένου της συζύγου Νέστορα Τζούρδα, πρόσφερε το χρηματικό ποσό των 30.000 δρχ. στον Ιερό Ναό Πέτρου και Παύλου Σκαμνελίου για την συμπλήρωση 5 χρόνων από τον θάνατό του.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

Προσφορές για την εκδήλωση των σκαπών του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας»

— Ο κ. Καρατζάς Μιχαήλ 15.000 δρχ.

— Η κ. Σκούρη-Παπαδάκη Ελένη 10.000 στη μνήμη του πατέρα της.

— Ο κ. Βαταβάλης Φίλιππος 5.000 στη μνήμη της εξαδέλφης του Ερασμίας Γ. Παταζώ.

— Ο κ. Στουκίδης Χριστόδουλος 10.000 αντί στεφάνου εις μνήμη Γεωργίου Αναγνωστάκη.

Ενίσχυση για την ΙΛΕΖ

Ο κ. Καρατζάς Μιχαήλ πρόσφερε για την εκπλήρωση των σκοπών της ΙΛΕΖ το χρηματικό ποσό των 15.000 δραχμών.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

Ιδρυτής:

† ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ

ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

† ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

† ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ

† ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ

ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΒΥΡΩΝ

2. ΓΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

3. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

4. ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΥ

5. ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

6. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

7. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

8. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

9. ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

10. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

★

Υπεύθυνος για το Νόμο:

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

Πρόεδρος Ι.Λ.Ε.Ζ.

Ν. Ζέρβα 2 - Ιωάννινα, Τηλ. 30170

★

Υπεύθυνος Υλης:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΖΙΟΒΑΣ

Αργυρινών 16 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 27.105

★

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ:

Συνδρομές, εισφορές,

εμβάσματα:

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 45

και Μυροπολείο

ΚΑΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ

Λόρδου Βύρωνος 21

Ιωάννινα 45444.

Κατώτερη ετήσια

συνδρομή δρχ. 3.000

ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ

ΙΩΑΝΝΑ ΦΑΝΙΚΑ -

ΠΑΝΤΑΖΗ

★

Τυπογραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΑΛΗ

- Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ο.Ε.

28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμάρου)

Τηλ. 20.544 - 27.845

Ιωάννινα 454 44

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ

Οικόπεδο εκτάσεως 1.480 m2 εντός σχεδίου ρυμοτομημένο με κάλυψη 1.180 m2 γωνιακό με πρόσψη στον κεντρικό δρόμο Καλπακίου-Κονίτσης (πλησίον σουπερ μάρκετ). Πληροφορίες: Μιχ. Οικονομίδης 0651-20.350, Σπυρ. Οικονομίδης 01-2610.850, Ελένη Δούβλη 0651-20.678.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Πωλείται οικόπεδο στην Ανατολή εντός σχεδίου 500 τ.μ. Πληροφορίες 01-2517536.